

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, the 18th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ The questions relating to the portfolio of the Hon. Finance Minister will be taken up last.”

Registration of the practitioners of Indigenous Medicine.

* 881 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of SRI K. V. Ramaswami) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to include the practitioners of the systems of Indigenous Medicine within the scope of the Madras Medical Registration Act, 1914?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The question of registration of the practitioners of Indigenous Medicine under the Madras Medical Registration Act or under a separate statute is under the consideration of the Government. Since this answer was prepared, Sir, Government have decided that the practitioners of the system of Indigenous Medicine may be registered under a separate statute.”

Vaigai River Anicut.

* 883 Q.—SRI G. GOVINDAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the proposed Vaigai River Anicut is intended to provide adequate supply of water for irrigation to the villages on the eastern portion of the Ramanathapuram district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The exact scope of the Vaigai Reservoir Project is yet to be settled. The whole question is being examined.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ While the scheme is completed, is it the intention of the Government to see whether any portion at least of the Ramanathapuram district will be benefited? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It cannot be said now. The whole thing is under the examination of the Government. That is what I have stated.”

[18th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஏற்கனவே வைகை ரிசர்வாயர் திட்டத் தைப் பற்றி பல தடவைகள் இந்தச் சபையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தடவையும் ஆன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை, ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதுதான் இதை முடிவு செய்யப்போகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It cannot be said now, Sir. The whole question is being examined. The experts are at it and they have to submit their report and the Government have to consider the report. No time-limit can be fixed for that.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Is it a fact, Sir, that the work has commenced and people are working at it? What is the meaning of the Hon. Minister saying that the work is not yet over? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ We have sanctioned the scheme and the execution of the headworks is going on. It will take 4 to 4½ years' time to complete the project. But that has no bearing on the issue of what the scope of the project will be. So, work need not be stopped. That is how we have started the work. The hon. Member may understand that has no bearing on this issue at all.”

* 884 Q.—Answered at the end of question hour.

Encouragement of cottage industries.

* 885 Q.—**SRI A. APPU :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to encourage cottage industries to solve the problem of unemployment in the State, and if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no proposal for encouraging cottage industries to solve specifically the problem of unemployment as such. But all the cottage industries schemes which are in operation and which may be undertaken hereafter in this State are designed to solve the problem of unemployment also to a certain extent.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know, Sir, whether Government have given any subsidy to the cottage industries and also whether Government have given any publicity regarding the subsidy given to the cottage industries? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

SRI O. KORAN :—“ May I know, Sir, whether Government have gathered any statistics regarding cottage industries in the State? If so, have the Government any scheme for the development of these cottage industries? ”

18th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ We have prepared a scheme already, Sir. The Scheme covers the following cottage industries :—

- (1) Sri Visweswarayya's Scheme for industrialization of rural areas.
- (2) Scheme for establishment of two training centres at Kasaragod and Madurai for glass bangle and bead manufacture.
- (3) Scheme for establishment of a training centre at Madras for manufacture of scientific glassware.
- (4) Scheme for conducting peripatetic demonstration and training centres of tanning and leather goods manufacture.
- (5) Scheme for establishment of a Cottage Industries Research Institute at Madras.
- (6) Scheme for establishment of four Regional Museums for cottage industries and small-scale industries at Kozhikode, Coimbatore, Madurai and Tiruchirappalli.
- (7) Scheme for development of woollen drugget industry.
- (8) Scheme for establishment of Regional Advisory Boards for development of selected cottage industries.
- (9) Scheme for the development of cottage industries in the Malnad area.
- (10) Scheme for establishment of production-cum-training centres of silk reeling.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister stated that they did not encourage cottage industries with a view to relieve unemployment. May I know, Sir, the policy underlying their encouragement of cottage industries? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have said, Sir, cottage industries also relieve unemployment.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Is there any Committee to encourage cottage industries under the State-Aid to Industries Act and what are all the cottage industries encouraged by our State? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already given various schemes of cottage industries encouraged in various parts of the Madras State. There is a State Cottage and Village Industries Council that has been functioning and it is guiding the organization of these industries.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு நீண்ட ஜாப்தாவைப் படித்தார்கள். அவைகளில் என்னென்ன குடிசைத் தொழிலுக்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு அளித்து வருகின்றது என்பதைப்பற்றி எடுத்தச் சொன்னார்கள். ஆனால் பரம்பரை பாம்பரையாக கிராமங்களிலே இருந்து வரும் கொல்லன் பட்டரை, குயவன் பட்டரை முதலியவைகளையும் காப்பாற்றுவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அவைகள் என்னென்ன? ”

[18th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, all these indigenous industries in the rural areas are also being taken up.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I did not want the Hon. Minister to give me the result or the effect of encouragement of cottage industries. I want him to give a statement with regard to the policy underlying the encouragement of cottage industries.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, I have already stated that cottage industries add to the poor income of the villagers and also relieve to some extent unemployment.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ Will the Hon. Minister consider the manufacture of cycle-rickshaws and cycles as cottage industries? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know, Sir, whether it can be organized as a cottage and village industry. But I shall look into it.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Have this Government a plan to encourage cottage industries in this State under the Five-Year Plan? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir.”

SRI R. KRISHNAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி பதில் சொல்லும்போது கிளாஸ் குடிசைத் தொழில் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளில்தான் கிளாஸ் தொழில் நடக்கிறது. ஆகவே கிராமாந்திரங்களில் நடக்கும் கூடைகட்டுதல், முறம் கட்டுதல், கயறு பின்னுதல் போன்ற தொழில்களை எல்லாம் அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்கு இந்த கவர்ன்மெண்டு வசதி செய்திருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Member need not be obsessed with the idea that all these could be done only in big factories. Glassware could be done on a cottage industry basis. Regarding other things which the hon. Member mentioned, Government are certainly examining how these things could be organized.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ Is the Hon. Minister aware that manufacture of cycle-rickshaws is a cottage industry in Japan? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If the hon. Member has got these ideas, I shall be very much obliged if he could educate me about this, so that I can take it up.”

Cancellation of the licences of bus-conductors for the offence of overloading.

* 886 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of licences of bus-conductors cancelled during the year 1953-54 for the offence of overloading; and

18th May 1954]

(b) whether these licences were ordered to be cancelled in addition to the punishment awarded by the competent court or without prosecuting the conductors?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Eleven.

“(b) None of these cases were prosecuted in a Court of Law and the punishment of cancellation of certificate was therefore not in addition to punishment awarded by Courts.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know whether any bus conductor belonging to the Government Transport service in Madras has been convicted of this offence?”

8-10
a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Notice, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know, when bus conductors' licences are cancelled, whether they will be given a chance to plead their case before the Court?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Only when the matter is taken before the Court, that question arises. Otherwise, the licensing authority himself under section 242 of the Act disposes of the cases.”

Municipal Protected Water-supply Scheme for Cuddalore.

* 887 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the present stage of the Municipal Protected Water-supply Scheme for Cuddalore town, South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The sub-works comprising the first stage of the water-supply scheme for Cuddalore are—

(a) Infiltration-cum-suction well,

(b) Infiltration gallery,

(c) Manhole well, and

(d) Pumping main.

The construction of the infiltration well and the manhole well is now in progress.”

SRI A. RATNAM :—“May I know whether top priority for the water-supply scheme for Cuddalore town has been given and also the estimated cost of the scheme?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“This comprehensive water-supply improvements scheme was sanctioned in April 1953.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“About six months back, while answering a similar question on the floor of the House, the Government assured us that protected water-supply scheme for Cuddalore town will be available early in 1954. We have already reached May. May I request the Government to expedite the completion of the scheme?”

[18th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir. I said such of the works as are included in the first stage are under execution. Orders for the supply and delivery of cast iron pipes and specials have already been placed. The work of laying the pumping main will be taken up for execution in 1954-55 after the receipt of the entire quantity of pipes and specials.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ கடலூர் டவுனுக்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக எவ்வளவு வருஷங்களாக வரி வசூலிக்கப் படுகிறது ? இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் இது பூர்த்தியாகும் ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The work was sanctioned in April 1953 and is in progress.”

Malabar District Project Advisory Committee.

* 888 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many meetings of the Malabar District Project Advisory Committee were convened and held from the date of its constitution on 2nd February 1953 up to 2nd February 1954 and on what dates;

(b) the subjects discussed and the decisions arrived at such meetings; and

(c) whether the Government have decided that with the constitution of the above Project Committee, no separate Planning Board need be formed for the district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) One on 14th February 1953.

“ (b) Measures necessary for formulating and implementing a programme of work were discussed and decided upon.

“ (c) Yes.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know what are the measures that have been taken up till now? May I know whether the Government are satisfied that such a Committee which had not met even once within a period of 1½ years, will alone do for formulating schemes for a district like Malabar which has got many peculiarities? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Several schemes have been formulated. I would like to have notice if I should give the particulars about this scheme. I may, however, tell the hon. Member that I am not myself satisfied with this unwieldy committee, which is more or less like a Parliament and it is not possible to hold its meetings frequently when Members of the Madras Legislature are in Madras and when Members of the Parliament who are also Members of this Committee are in Delhi. Therefore, an Executive Committee has been formed and that Committee has met three or four times. I have been thinking whether we could not have a compact Committee in the place of this unwieldy Committee to advise the project work.”

18th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In view of the fact that the Hon. Minister himself has doubts about the efficient working of this Committee and as a small compact Committee to look after the development projects in the same manner as the planning boards existing in other districts, will be more useful, will the Government be pleased to consider the constitution of a planning board in the district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am afraid even the district planning boards in the districts where there are community projects, are equally unwieldy. I have been thinking of a more compact Committee which could do work expeditiously and efficiently.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ May I know the basis on which these project committees are constituted? As soon as they are formed, will they automatically oust the planning boards? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ The Hon. Minister said that the Executive Committee met three or four times. Will the Government see that at least the minutes and the decisions arrived at the meetings of the Committee are communicated to the Members of the Project Advisory Committee? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall consider that suggestion.”

* 889 Q.—Please see page 283.

Issue of permits for bus routes.

* 890 Q.—**SRI A. RATNAM** (on behalf of Sri M. Dharma-lingam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of permits for bus routes issued during the year 1953-54;

(b) the number of permits issued to Harijans; and

(c) the conditions for the issue of such permits?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) 76.

“ (b) Nil.

“ (c) In deciding to grant or refuse a stage carriage permit the Transport authorities are guided by the following considerations set forth in section 47 (1) of the Motor Vehicles Act :—

(i) the interest of the public generally;

(ii) the advantages to the public of the service to be provided including the saving of time likely to be effected thereby and any convenience arising from journeys not being broken;

(iii) the adequacy of existing road passenger transport services between the places to be served and the fares charged by those services;

[18th May 1954]

- (iv) the benefit to any particular locality or localities likely to be afforded by the service; and
- (v) the condition of the roads included in the proposed route or routes."

SRI A. RATNAM :—" பஸ் ரூட்டுப் பர்மிட்டுகளுக்கு விண்ணப்பித் துக்கொண்ட ஹரிஜனங்கள் எத்தனை பேர்கள் ? 1953-54-ம் வருஷத்திற்கு எவ்வளவு ஹரிஜனங்களுக்குப் பஸ் ரூட்டுகளின் பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன ? அவர்களுக்கு பஸ் வாங்குவதற்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிகளின் மூலம் பணம் கொடுத்துத்வ இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" In 1953-54, no Harijan has been granted permits. But I know that in previous years, some permits were given. I shall consider the suggestion contained in the other part of the question put by Mr. Ratnam."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கு பஸ் பர்மிட் வழங்குவதில் ஹரிஜனங்களுக்கே முதல் சலுகை அளிக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன் ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I shall look into the matter."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" இந்த பஸ் ரூட்டுகளுக்கு விண்ணப்பம் போட்டுக்கொள்ளும்போது அவர்கள் பஸ் வைத்திருந்தால்தான் அவர்களுக்கு ரூட்டுகளுக்குப் பர்மிட் வழங்கப்படுமாவென்று கேட்கிறேன் ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I do not know in what particular case the hon. Member wants information. If specific cases are brought to the notice of the Government they would consider them."

SRI I. NARAYANA KURUP :—" In granting permits for new routes, will the Government accept it as a policy to give permission to new applicants in preference to the existing ones so that fleet monopoly could be broken ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" There are rules which are being strictly followed. I do not think that unless a particular case is one which deserves such going away from those rules, the Government could consider it."

SRI S. RAMALINGAM :—" பஸ் பர்மிட்டுகள் பெரும்பாலும் சர்க்கார் கட்சியை ஆதரிப்பவர்களுக்கே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏதாவது ரகசிய உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Such unwarranted insinuations do not warrant any reply, Sir."

SRI M. KALYANASUNDRAM :— On a point of order, Sir, தாங்கள் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேள்வி கேட்க அனுமதிக்கிறீர்கள். கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்வி பதில் சொல்லப்படுவதற்கு லாயக்கற்றது என்று சொல்வதானது கனம் சபாநாயகர் அவர்களை அவமதிப்பதாகாதா ? "

MR. SPEAKER :—" அது கனம் சபாநாயகரை அவமதிப்பதாக ஆகாது. அது சர்க்காரின் அபிப்பிராயம்." (சிரிப்பு.)

18th May 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ What are the general principles and rules underlying the policy of issuing these permits? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The whole Act is placed on the table of the House.”

Madras Veterinary College.

* 891 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : 8-20 a.m.
Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many persons are employed in the Madras Veterinary College; and

(b) whether there is any special allowance attached to any of the posts in the Madras Veterinary College?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) 161 persons are employed in the Madras Veterinary College.

“ (b) The following members of the staff are in receipt of special allowance or special pay as the case may be :—

- (1) One Veterinary Assistant Surgeon—Rs. 20 per mensem for X-Ray work.
- (2) Head clerk—Rs. 10 per mensem for supervisory work over other clerks.
- (3) Accountant—Rs. 10 for Hostel work.
- (4) Two typists—Rs. 10 per mensem each for higher grade qualification in typewriting.
- (5) One Farrier—Rs. 15 as Instructor's allowance.”

District and Assistant Veterinary Officers belonging to Harijan community.

* 892 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) :
Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of District Veterinary Officers and Assistant Veterinary Surgeons belonging to the Harijan Community in the State; and

(b) in case of District Veterinary Officers, how many of them are direct recruits and how many are promotees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) District Veterinary Officer—1.

Veterinary Assistant Surgeons—2.

“ (b) The only Harijan District Veterinary Officer is a promotee.”

Transfer of roads from the control of Local Boards to Highways Department in Tanjore district.

* 893 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of roads together with their total length in miles proposed to be transferred from the control of Local Boards to the Highways Department in Tanjore district during 1954-55?

[18th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A stretch of the Poonthottam-Nachiarkoil Road, measuring 1 mile and 4 furlongs, is proposed to be transferred in 1954-55 from the control of Local Board to the Highways Department.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருக்கக்கூடிய சில முக்கியமான ரோடுகள் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருப்பதால், சரியாக கண்காணிக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் சொன்ன பதிலிலிருந்து ஒரு மைல் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் அதிகப் படியான ரோடுகளையும், அதிகப்படியான பஸ்களையும் ஏற்படுத்தி அதிக வசதிகளைச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The policy of the Government is only to take over all the major district roads so as to keep up a standardized level of these roads. But then it is all due to finance and other things that we cannot go as fast as we wish to.”

Maternity centres in the City.

* 894 Q.—**SRI A. RATNAM** (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many maternity centres there are in the City of Madras;

(b) how many persons are working in the maternity centres;

(c) the amount spent on establishment last year; and

(d) whether there is any proposal to open more maternity centres and more number of beds in the existing centres?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 17 centres with wards and 13 centres without wards.

“ (b) Assistant Surgeons—25.

Health visitors—31.

Sick nurses—8.

Compounders—25.

Midwives—223.

Peons—95.

Ward ayahs—37.

Ward scavengers—40.

Centre ayahs—27.

Centre scavengers—11.

“ (c) Rs. 6,39,545.

“ (d) The Corporation has a proposal to reorganize the existing Maternity and Child Welfare Centres in the City.”

18th May 1954]

Progress of development works under the National Extension Scheme in North Arcot.

* 895 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the progress of development works under the National Extension Scheme in North Arcot district; and

(b) the amount spent on them so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Work in respect of 15 roads, 9 wells, 11 reading-cum-radio rooms, 5 parks and 3 school buildings is in progress and will be completed before 31st March 1954. Three culverts and 2 road dams are under construction. Agricultural model farms have been started in 5 villages. 2,750 lb. of improved seeds of paddy, groundnut, etc., were distributed in several villages. 170 lb. of pesticides were used in 21 villages; sesbania and glyricidia seedlings have been planted on ridges in respect of 275 acres of lands. 265 acres of waste lands have been brought under cultivation. 2,115 compost pits and 675 manure pits have been formed. 785 tons of compost have been produced. 33,369 agriculturists have been induced to use improved agricultural methods and seeds. 96 adult schools have been started. Slates, lights, books, etc., have been supplied to the adult schools. Six radio sets have been installed. Street lighting has been carried out in 7 villages and street improvements have been effected in 6 villages. Coir industry has been started in 3 villages. Steps are being taken to constitute separate panchayat boards in 10 villages. Co-operative societies have been formed in 6 villages. Arrangements are being made to start milk supply and weaving societies. One Sindhi stud bull has been supplied. Castration of scrub bulls was done in 250 cases. Arrangements are being made to open a Leprosy clinic at Kilpennathur village in Tiruvannamalai block.

“(b) Rs. 38,675.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Have the Government measured the returns from the good spade work which the Hon. Minister has elaborated?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“It is for hon. Members like the hon. Member who put the question to measure the returns with reference to the expenditure incurred and tell the Government so that the Government may review the work that is being done.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Of these schemes, how many have been undertaken by local bodies, how many at Government's initiative and how many at the instance of private persons?”

[18th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, all the schemes are done under the auspices of the National Extension Service.”

* 896 Q.—Please see page 283.

Assignment of poramboke lands to political sufferers in Talainayar, Tanjore district.

* 897 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri S. Vadi-velu) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of poramboke land in the Talainayar range in Tiruturaipundi taluk of Tanjore district that was available for cultivation in the year 1947;

(b) the extent of lands given for cultivation to Harijans;

(c) the number of Harijans to whom lands were so given; and

(d) whether any part of the lands referred to in (a) has been utilized for any other purpose or given to any other person or political sufferer?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) 1,750.75 acres.

“ (b) Nil.

“ (c) Does not arise.

“ (d) An extent of 11.96 acres was assigned to three political sufferers and an extent of 2.91 acres was assigned to a person who was not a Harijan.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஒரு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பறம்போக்கு நிலங்கள் சாகுபடிக்குத் தயாராக இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே 11 ஏக்கர் தியாகிகளுக்கும், வேறு சிலருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். இதுபோக பாக்கி இருக்கக்கூடிய ஒரு ஆயிரம் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா, அல்லது அதுபற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Yes, Sir. The matter is under consideration and we expect a report from the Engineer concerned. The difficulty there is that saline water gets into the land.”

SRI C. KANDASAMI :—“ இதுவரையில் இந்த நிலங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் மனுப் போட்டிருக்கிறார்களா ? மனுப் போட்டும் கொடுக்கப்படவில்லையா ? அல்லது மனுப் போட்டவர்களுக்கு நிராகரிக்கப்பட்டதா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ I want notice, Sir.”

DR. K. B. MENON :—“ The Hon. Minister, I suppose, gave the answer that three political sufferers were assigned lands. Sir, is it the new policy of the new Cabinet to assign lands to political prisoners again ? ”

18th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ This is not a new policy. I may inform the hon. Member that his friends of the Socialist Party also are getting lands.”

DR. K. B. MENON :—“ I do not know what the Socialist Party has to do with it. I have asked a general question and the Hon. Minister should answer it in a general way without referring to the political parties involved.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Because the hon. Member seemed to be very much interested, I said that his friends were also getting the lands there.”

Dispute between the management and the workers of the Themmalapuram Bus Transport, Palghat.

* 898 Q.—**SRI R. KRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have recently received any representation regarding the dispute between the management and the workers of the Themmalapuram Bus Transport, Palghat, Malabar; and

(b) if so, what action the Government have taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The Government have not received any representation, Sir. The Labour Officer, however, received a representation on 24th November 1953 requesting that (1) the service of the workers under the Themmalapuram Bus Transport should be recognized, and (2) that there should be no reduction in salary and other benefits enjoyed by the present workers. The Labour Officer contacted the Managing Director of the company who assured him that the workers would have no break in service or reduction in salary because of the new set up. The Labour Officer has also informed the Union about this.

“ (b) Does not arise.”

SRI R. KRISHNAN :—“ மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி கொடுக்கவேண்டிய குறைந்த அளவு கூலி (minimum wages) T. B. T. மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு ஏதாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, that is a different question. I would like to have notice.”

SRI O. KORAN :—“ Sir, is it a fact that many of the workers in this Bus Transport are engaged on daily wages and so they are denied bonus, and if so, will the Government insist upon the management to pay bonus to such workers also? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, if the workers themselves or their union makes a representation to that effect, the Labour Officer will look into the matter.”

[18th May 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, in this connexion I wish to submit that I had given a memorandum to Dr. Krishna Rao during the last session regarding the difficulties of the T.B.T. Motor workers in Palghat. May I know from the Hon. Labour Minister if the minimum wages clause is not implemented by the management, whether it is not the duty of the Government to see that minimum wages are paid to the workers and are Government aware that in this particular Motor Company the workers are forced to work for more hours and are denied all facilities that are given by other motor companies? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have already stated that the Conciliation Labour Officer has been at this. If the workers or their union makes a representation on all these the Labour Officer will surely look into it.”

Grant of permission for neera in the suburban areas of Madras.

8-30 a.m. * 899 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether permission for neera has been granted in the suburban areas of Madras City;

(b) if so, the places for which permission has been granted;

(c) the reasons for abolishing neera parlour near the Assembly Chamber last year; and

(d) the daily average number of members who were attending the Neera Parlour?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.

“ (c) A neera parlour was opened last year near the Assembly Chamber to cater neera to the Members of the Legislature during the Budget Session of the Assembly and it was closed after Budget Session of the Assembly was over.

“ (d) About 1,000.”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, இப்போது சென்னையிலே பனஞ்சாறுக்குப் பதிலாக கள்ளு விற்கப்படுகிறது. எனவே கள்ளு எந்த இடத்திலிருந்து சென்னையில் சப்ளை செய்யப்படுகிறது என்பதை ஆட்சியாளர் அறிவார்களா? இனியாவது இந்த நீரா பார்லரை அசெம்பிளி சேம்பரிலே வைப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா என்பதபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ This session is going to be over shortly and we will consider the suggestion during the next session.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Neera has to be tapped during a particular season when the trees yield this juice. In view of the categorical assurance given by the former Minister in charge of Prohibition that he would consider the question of granting permission for tapping neera if the Members of the Assembly gave an undertaking that so far as their districts were concerned they would not misuse the permission, a representation was made to him to

18th May 1954]

grant permission for tapping neera. May I know what has happened to that representation and whether the Government will grant permission at least in respect of the Chingleput district? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Every application is examined and it will be decided on its own merits."

SRI K. VINAYAKAM :—" If the neera parlour is closed for this session, is it due to the influence brought by the canteen contractor on the Government to close the parlour as his business began to fall? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" There is no truth in the allegation made by the hon. Member."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is it a fact that hon. Members of this House indulged in excessive drinking of this neera and thereby lost their balance? " (Laughter.)

Integration of the Ayurvedic, Siddha and Unani systems of medicines.

* 900 Q.—SRI N. GOPALA MENON: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to integrate the Ayurvedic, Siddha and Unani systems of medicines in the Government College of Indigenous Medicine for teaching purposes and for treatment in the Hospital attached to the College?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir."

SRI N. GOPALA MENON :—" Do the Government consider it desirable to integrate these different systems of medicine which have entirely different methods of approach so far as diagnosis and treatment are concerned? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There are certain factors common to these three different systems of medicine and steps are now being taken to prepare integrated lectures on fundamentals of these systems."

Analysis of soil in the State.

* 901 Q.—SRI N. GOPALA MENON (on behalf of Sri T. Ananta Pai): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any soil analysis has been done in any part of the State; and

(b) whether any steps have been taken for preventing soil erosion in any part of the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Analysis of soils has been carried out in the following areas :—

(1) Delta area of Tanjore.

(2) Periyar tract in Madurai district.

(3) Malabar district.

[18th May 1954]

(4) Cauvery-Mettur and Lower Bhavani Project areas.

(5) Minor Irrigation project areas like the Toludur and Neivelai areas in South Arcot district.

“(b) Soil-Conservation schemes have been taken up on a limited scale in this State. At present soil conservation measures are being carried out in the Nilgiris district and the Mulanur firka, Dharapuram taluk in Coimbatore district.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister said that an analysis had been made in Malabar also with regard to soil erosion. May I know in what parts of Malabar this was done and what steps have been taken by the Government to prevent soil erosion in these parts? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Notice.”

Status of village officers.

* 902 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have taken action on the resolution of the Tamilnad Village Officers' Conference held on 6th February 1954 at Tiruchirappalli that they should define their status once for all as either full-time or part-time Government servants and if so, what?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes. Village officers are not regarded as full-time Government servants but only as part-time Government servants. The question has been examined by the Government repeatedly and no action is therefore considered necessary on the present resolution of the Conference.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ In respect of casual leave and other matters, are there any restrictions as in the case of full-time Government servants? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The Service Rules, the Fundamental Rules and other rules which apply to full-time Government servants do not apply to this category.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Will the Hon. Minister consider the question of treating these village officers as full-time workers at least for the purpose of giving them educational concessions in respect of their children as in the case of non-gazetted officers? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As regards giving educational concessions, it has already been answered on the floor of the House. As regards treating them as full-time servants, they are treated as such so far as elections and other things are concerned.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜமாபந்திக்குப் போகும்பொழுது அவர்களுக்கு டிராவலிங் அலவன்சு, படிச் செலவு முதலியன கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்? ”

18th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir. It is being given now.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ The Minister said that they were not full-time Government servants. Will the Government consider the question of giving them fee concession at least proportionate to the quantum of work they turn out as compared with full-time servants of Government? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ This question has to be considered by the Hon. the Minister for Education and I shall convey to him the wishes of the hon. Member.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ My question was whether they would be treated as Government servants at least for the purpose of granting them educational concessions because last time when the question was put to the Minister he said that the snag was that the village officers were not Government servants. Will they make them full-time servants at least for this purpose? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I am sure my Hon. Colleague will give attention to it.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ கிராம அதிகாரிகள் பாதி நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று மந்திரி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கிராம அதிகாரிகளுக்குத்தான் முழுக்க முழுக்க வேலை இருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் சண்டை போட்டுக்கொண்டாலும், அல்லது தூக்கு மாட்டிக் கொண்டாலும் அவர்கள் சர்க்காருக்கு உடனே தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருதுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ They are permitted to engage in trade and other occupations.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Are the Government aware that the village officers have a long standing grievance that they are treated as full-time servants only for the purpose of extracting work and that in the matter of educational concessions and other things they are treated as part-time servants? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, they have this privileged position, viz., they can live in their own village unlike full-time servants who are transferred from place to place.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ This brings to the fore the problem that is agitating the minds of so many people in the State, viz., the practice of Government servants indenting on the services of village officers to attend to their personal conveniences and putting them to all sorts of expenditure in this regard. Will the Government issue a circular to all the Government servants to put an end to this practice? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Is it a peculiar feature in South Arcot district or throughout the State? ”

[18th May 1954]

Plying of buses from Madras to Tirupati.

* 903 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

- (a) the number of buses plying from Madras to Tirupati;
 (b) whether the State Transport reaches the top of the hills;
 and
 (c) what is the fare collected for a to and fro journey?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) Five buses are plying between Madras and Tirupati.

“(b) No, Sir.

“(c) The fare charged for a single journey is Rs. 2-12-0. No combined tickets for to and fro journeys are issued.”

SRI A. RATNAM:—“ஸார், திருப்பதிக்கு ரயில் மார்க்கமாகப் போகும்போது மட்டும் ரயில் டிக்கட்டைக் காண்பித்தால் திருப்பதி மலைக்கு உடனடியாக போவதற்கு வசதி தரப்படுகிறது. எனவே ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட் மூலமாக திருப்பதிக்கு விடும் செய்கிறவர்களுக்கு போகவும், வரவும் கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு திருப்பதி மலைக்கு உடனடியாகச் சென்று எல்லா காரியங்களையும் செய்துகொள்வதற்கு அந்த டிரைவ் போர்டுடன் ஆலோசித்து வசதி செய்வார்களா என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The service between Tirupati and the top of the hills is being operated by the Tirumalai-Tirupati Devasthanam. I think I will have to consult them and then see what can be done.”

8-40 SRI K. VINAYAKAM:—“The Hon. Minister was pleased to
 a.m. state that five buses are now plying between Madras and Tirupati. May I know what are the routes covered by these buses? As far as my information goes only one bus was plying from Madras to Tirupati via Tiruttani. There is no other bus than that one which leaves Madras early morning, reaches Tirupati at about 12 noon and returns to Madras the same evening. In view of this I believe the information given by the Hon. Minister is not correct.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The presumption of the hon. Member is wrong. I shall give the routes of the five buses plying from Madras to Tirupati—

Route No. 101.

	Bus.
Mint to Tirupati via Thada	1
Broadway to Tirupati via Tiruttani	1
Mint to Tirupati via Nagalapuram	2

Route No. 107.

Mint to Tirupati via Oothukkadu and Sathia vadu	1
Total	5

18th May 1954]

Non-implementation of the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, by the Tile and Clay Factory, Mampuram, Malabar.

* 904 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 9th December 1953, from the Secretary, Mampuram Tile and Clay Workers' Union, Mampuram, South Malabar, regarding the non-implementation of the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, and refusal by the new management to reinstate all the workers with service; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The award was not implemented by the old management since it was incurring loss and it finally closed the factory itself. The new management which opened the factory in December 1953 also closed it on 15th January 1954 as the workers did not turn up for work. So Government can do nothing in the matter.”

Abolition of the course of the Licentiates in Indian Medicine.

* 905 Q.—SRI N. GOPALA MENON : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the Licentiates in Indian Medicine (L.I.M.) Course was abolished; and

(b) the total number of Licentiates in Indian Medicine (L.I.M.) students who are undergoing their course in the Government College of Indigenous Medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The L.I.M. Course was abolished in July 1952.

“(b) Two hundred and sixty-three students are undergoing the L.I.M. Course at present in the Government College of Indigenous Medicine, Madras.”

Assignment of darkhast lands and house-sites to Harijans in Tirunelveli district.

* 906 Q.—SRI V. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications for the assignment of darkhast land and house-sites received from the Harijans of Srivaikuntam and Tiruchendur taluks in Tirunelveli district in 1953;

(b) in how many cases assignments have been made so far; and

(c) in how many cases the petitions have been rejected?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) Twenty-eight applications for assignment of darkhast land and 63 applications for assignment of house-sites were received

[18th May 1954]

from the Harijans of Srivaikuntam taluk and 16 applications for assignment of darkhast land and four applications for assignment of house-site were received from the Harijans of Tiruchendur taluk.

“(b) Twenty-one cases of house-sites in Srivaikuntam and four cases of house-sites in Tiruchendur taluk. No assignment of darkhast land was made in these taluks.

“(c) Twenty cases for darkhast land and two cases for house-sites in Srivaikuntam taluk and one case for darkhast land and no case for house-site in Tiruchendur taluk were rejected.”

Expenditure incurred on the Neyveli Lignite Mines.

* 907 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent by this State on the Neyveli Lignite Mines up to 31st March 1953; and

(b) the amount of compensation given to the respective occupiers of the lands acquired for the mines?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rupees 34,23,097.

“(b) A sum of Rs. 1,12,840 has been paid as compensation to owners of lands acquired for the mines.”

MR. SPEAKER :—“This has come before the House a number of times.”

SRI A. RATNAM :—“ஸார், இந்த நெய்வேலி புராஜெக்ட்டில் எத்தனை ஹரிஜனங்களுடைய குடும்பங்கள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை பிற்பட்ட வகுப்புக் குடும்பங்கள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன? ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் எவ்வளவு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவாரா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not think the Government have any statistics according to the number of persons like Harijans, Backward Classes and so on. For collecting the general statistics, I would require notice, Sir.”

Allotment of house-sites to Harijans of Kolakkattakurichi, Tirunelveli district.

* 908 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Harijans of Kolakkattakurichi village in Thiruvengadam firka of Sankaranayinarkoyil taluk, Tirunelveli district, paid Rs. 1,615 in the Sankaranayinarkoyil treasury in 1948 towards the cost of a plot of Government land for assignment to them as house-sites;

(b) if so, whether the Harijans have been assigned this plot; and

(c) if not, the reasons therefor?

18th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) The Harijans of Kulakkattakurichi village applied in 1949 for the provision of house-sites by the acquisition of the adjoining patta lands remitting Rs. 1,645 towards the cost of acquisition.

“(b) & (c) The proposal is under consideration.”

SRI S. RAMALINGAM:—“1948-49-ம் ஆண்டுகளில் ஹரிஜனங்கள் சர்க்காரிடம் 1,645 ரூபாய் கொடுத்து தங்களுக்கு இடம் ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆறு வருஷ காலமாக சர்க்கார் இன்னும் அதுபற்றி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு இடம் ஜாரி செய்து கொடுக்கவுமில்லை. எப்போதுதான் இது முடியுமென்று உறுதியாக மந்திரி அவர்கள் கூறுவாரா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The Harijans refused to move to any particular place, shown by the District Collector. They wanted a big place which according to the Act will not be possible for being assigned. I believe that there has been considerable delay. I am taking a serious view of this question. I would see that such inordinate delays do not occur in future.”

SRI C. KANDASAMI:—“ஹரிஜனங்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தைக் கேட்கிறார்கள், அந்த இடம் கொடுக்கப்படமுடியாத நிலையிலிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிக்கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தால், கொடுக்கக்கூடிய சில இடங்களைக்கொடுக்குமாறு சர்க்கார் உத்தரவு பிரப்பித்து அந்த இடங்களில் மனைக்கட்டுகள் கட்ட கடந்த ஆறு வருஷங்களில் ஏற்பாடு செய்து இருக்கலாம். 1,200 ரூபாயை ஏழை ஹரிஜனங்களிடமிருந்து கடந்த ஆறு வருஷகாலமாக வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, எதுவும் செய்யாமல் இருந்தது தவறல்லவா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“As I said already, the Harijans were shown two places to which they could move, if they so liked. But the Harijans refused to move to either of the two places. I will look into the matter and make proper enquiries.”

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—“சர்க்கார் சில கிராமங்களிலே நல்ல இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டுக்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் ஏதாவது ஒரு காரணம் சொல்லி போகாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சில இடங்களில் கடந்த நான்கைந்து வருஷங்களாக நடந்துவருகிறது. இதற்கு என்ன செய்வது?”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member is talking about Madurai district. But this question refers to Tirunelveli district. Let the hon. Member put a separate question.”

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—“இந்த நிலைமை மதுரை, ஜில்லாவிலே இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அதனால் இந்த விஷயத்திலே கட்டாயப்படுத்த முடியுமா? அவர்களே போனாலொழிய இதில் கட்டாயப்படுத்தி சொல்லமுடியாது?”

Government Headquarters Hospital, Perintalamanna, Ponnani taluk.

* 909 Q.—**SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the average daily attendance of women and children patients in the Government Headquarters Hospitals at Perintalamanna, Ponnani, Badagara and Manjeri during the year 1953;

[18th May 1954]

(b) the present bed strength and the average number of in-patients treated in a day in the Government Hospital, Perintalamanna, during the year 1953; and

(c) whether any report has been received from the District Medical Officer, Malabar, regarding the immediate necessity for increasing the bed strength in the hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Perintalamanna—76 women and 53 children.

Ponnani—100 women and 89 children.

Badagara—78 women and 53 children.

Manjeri—118 women and 62 children.

“(b) The sanctioned bed strength of the hospital is 22 while the average number of in-patients treated there during 1953 was 53.

“(c) Yes, Sir.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“The figures given by the Hon. Minister go to show that the appointment of a lady doctor is fully justified as far as the Perintalamanna hospital is concerned inasmuch as the average attendance of patients in that hospital compares favourably with the attendance of patients in the headquarters hospitals in Malabar. Will the Government therefore consider the appointment of a lady doctor immediately to the Perintalamanna hospital?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The matter will be considered if the attendance of the patients justifies the appointment.”

Grievances of the Mettur Mill workers.

* 910 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from the Mettur Mill Workers' Union on 24th October 1953, regarding the reinstatement of workers and other grievances; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government examined the demands made in the representation and informed the Union of the position in respect of each demand.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“இந்த ரெப்ரஸென்டேஷன் வந்து பல மாதங்கள் ஆகியும், இன்னும் அதை பரீட்சிப்பதாக (examine) கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். அது முடிவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு நாளாகும்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No, Sir. I have answered that Government have taken action and they have informed the Union in respect of the position in each demand.”

18th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அவர்கள் வீட்டு வாடகையைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றதொரு கோரிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அதற்காகச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In the papers which I have with me, I see that one of their demands relate to the provision of certain housing facilities. It does not relate to the reduction of rent.”

Investigation into the murder of one K. Nataraja Gownder, Kalathur, Coimbatore.

* 911 Q.—**SRI C. KANDASAMI** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation, dated 17th December 1953, from the Pollachi Taluk Vivasaiyal Sangam regarding the irregularities in the investigation into the murder of one K. Nataraja Gownder of Kalathur village of Puravilpalayam zamin in Pollachi taluk, Coimbatore district; and

(b) if so, what action was taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The Government received a petition mentioning this crime and making some general allegations against the police.

“ (b) Reports were obtained from the, Inspector-General of Police about the allegations made therein and also about the progress of investigation in the murder case mentioned in the petition. A case is pending in the Court now, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The matter is *sub judice*.”

Misconduct of the Prohibition staff.

* 912 Q.—**SRI V. R. KRISHNA IYER** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many cases of misconduct on the part of the Prohibition staff were reported during the years 1952-53 and 1953-54; and

(b) how many of them were punished?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) The number of cases of misconduct on the part of the Prohibition Staff reported during 1952-53 is 338 and during 1953-54 is 273.

“ (b) The number of the Prohibition staff punished during 1952-53 is 259 and during 1953-54 is 161.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ What is the nature of misconduct in these cases? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I want notice, Sir.”

[18th May 1954]

Notification of jaggery as a commercial crop in South Arcot district.

* 913 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to notify jaggery as a commercial crop under section 3 of the Madras Commercial Crops Market Act, 1933, in the South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no such proposal before the Government at present. The Government are advised that jaggery cannot be notified as a commercial crop under the Madras Commercial Crops Market Act.”

8-50
a.m.

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Are the Government aware of the widespread malpractices indulged in by merchants engaged in jaggery trade and will the Hon. Minister be pleased to state what the difficulty is in notifying jaggery as a commercial crop under the Madras Commercial Crops Market Act? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is quite obvious that jaggery is not a crop but a product of a crop and therefore it cannot come under the Commercial Crops Market Act.”

Issue of licences to the “ Neera ” tappers in Salem.

* 914 Q.—SRI T. S. ARDHANARI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of licences given to the ‘ Neera ’ tappers in 1953 and the number of applicants for licences in the Salem district; and

(b) the number of cases of prosecution for unlicensed neera tapping in Salem district in 1953?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Licences for tapping ‘ Neera ’ for consumption as beverage are not issued in this district. Licences for tapping sweet toddy from palmyrah trees for manufacture of jaggery are issued for the period commencing from 1st October to 30th September of each year. The number of licences issued for the period 1st October 1952 to 30th September 1953 is 11,260 in this district. The number of licences issued from 1st October 1953 to the end of February 1954 is 13,007.

“ (b) The number of cases of prosecution for unlicensed neera tapping during 1953 is 482.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ பதனி இறக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு காலாகாலத்தில் சர்க்கார் லைசென்ஸ் கொடுக்காததின் காரணமாக அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் இல்லாமலேயே மரம் ஏறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ In certain cases, there might have been some delay, but generally in almost all cases, licences have been issued in time.”

18th May 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“கைதி செய்யப்பட்ட மரமேறிகளில் எத்தனை பேருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது? எத்தனை பேருக்கு சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டது?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“A separate question may be put.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Just a few minutes back, the Hon. Minister said that thousands of people were patronising the neera parlour last year. In view of that fact, will the Government undertake a State-wide campaign to popularise this beverage of neera and incidentally give employment to ex-toddy tappers?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The Government will consider the suggestion.”

Market for hides and skins in Madras.

* 915 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the action taken to bring to Madras the market for hides and skins?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government of India have been addressed in the matter.”

Inoculation against cholera during “Kanduri Festival” at Nagore, Tanjore district.

* 916 Q.—**SRI K. V. RAMASWAMI** (on behalf of Sri N. Sivaraj) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many people were inoculated as a precaution against cholera during ‘Kanduri Festival’ at Nagore in Tanjore district during 1954; and

(b) how many vaccinators were engaged during the festival for this purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) 36,113, Sir.

“(b) Eight Special Health Inspectors and two Health Assistants.”

Issue of permits for alcoholic drinks in Tanjore district.

* 917 Q.—**SRI A. K. SUBBIAH** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many persons applied for the grant of permits for the purchase of alcoholic drinks during 1952-53 in Tanjore district; and

(b) how many permits were granted?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Five persons (three Indians and two non-Indians).

“(b) All were granted liquor permits.”

[18th May 1954]

SRI A. K. SUBBIAH :—“ மொத்த பர்மிட்காரர்களில் அதிகாரிகள் எத்தனை பேர் ? அதிகாரிகளல்லாதவர்கள் எத்தனை பேர் ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I cannot give the information off-hand. A separate question may be put.”

Expenditure incurred on Grow More Food Schemes.

* 918 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total amount spent by the Food Production Department and the total extent of lands brought under cultivation so far up to 1953 in Madras State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The following are the particulars :—

Composite Madras State.

Year.	Total gross expenditure (rupees in lakhs).	Net expenditure (rupees in lakhs).	Total extent benefited under all Grow More Food Schemes (in lakhs of acres).
(1)	(2)	(3)	(4)
1949-50	626.04	186.99	26.42
1950-51	946.32	289.51	22.65
1951-52	777.46	291.92	24.22
1952-53	10,23.72	247.02	19.90”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ What is the expenditure in terms of quantum of production ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am unable to understand what the hon. Member means by asking for expenditure in terms of production.”

Deaths due to opening of fire and lathi charges.

* 919 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer to unstarred question No. 16, dated the 6th January 1954, the number of persons who died as a result of the opening of fire and lathi charges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The number of persons who died on account of the opening of fire was eight. There was no case of death on account of the lathi charges.”

Electricity scheme for Madukkarai area in Coimbatore district.

* 920 Q.—SRI R. KUPPUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned any electricity scheme for a sub-station at a cost of Rs. 1 crore under the Five-Year Plan at Madukkarai area in Coimbatore district;

(b) if so, when it will be taken up for execution by the Government?

18th May 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Under the Transmission Line and Distribution Project included in the Five-Year Plan, a scheme for the extension of a 110 K.V. line from Coimbatore to Shoranur at an estimated cost of Rs. 79.85 lakhs and involving the erection of a sub-station at Madukkarai was sanctioned by the Government in December 1952. It has been found since that the scheme requires certain modification and a revised scheme is accordingly being formulated.

“(b) As the revised scheme has yet to be approved by the Government, it is not possible to say at present when the scheme will be taken up for execution.”

Plying of buses in the City before and after the closure of the tramways.

* 921 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to an answer to a supplementary question under starred question No. 2 answered on 23rd February 1954, the number of buses that were on the road in the City of Madras prior to the closure of the tramway service and after?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The average number of buses that were on the road on all routes prior to the closure of the tram service was 278.

“On an average 303 vehicles including about 40 large buses with a seating capacity of about 60 are now running daily.”

SRI S. RAMALINGAM :—“25 பஸ்கள் அதிகம் விடுவதன் மூலம் டிராம் ஸர்வீஸ் நிற்கப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு லட்சம் பிரயாணிகளின் சௌகரியத்தை ஈடு செய்துவிடமுடியுமாவென்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“To relieve congestion of traffic, 43 new buses have been put on the road.”

Seven Wells Water-works, Madras.

* 922 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the annual expenditure for maintaining the Seven Wells Water-works at Mint Street, Georgetown, Madras;

(b) the daily output from the Seven Wells to the Fort area;

(c) what are the proposals for extending the water-supply scheme of the Seven Wells; and

(d) what are the repairs carried out in the year 1953 and the pending works under proposal and the amount of expenditure for the proposals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) to (d) The Seven Wells Water-works are under the control of the Garrison Engineer, Fort St. George, who is under the control of the Government

[18th May 1954]

of India, Ministry of Defence. No particulars can therefore be furnished by the Madras Government."

Income from coupe cuttings.

* 923 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the income derived from coupe cuttings in the present Madras State except South Arcot district during 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Rs. 39,97,362."

MR. SPEAKER:—"We shall take up the questions left over."

SHORT NOTICE QUESTIONS.

Appointment of a M.L.A. from Malabar as Minister.

* 1014 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether he has advised the Governor to appoint any member of this Assembly from Malabar as a Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No."

SRI K. P. GOPALAN:—"Is it a fact that the Chief Minister has come to the conclusion that Aikya Kerala State will come into existence very soon and is it on account of that that no Member from Malabar has been included in the Cabinet?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The presumption of the hon. Member is wrong."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"With the permission of the Chair, may I ask whether the hon. Member who put the question has been briefed to put it?"

MR. SPEAKER:—"It is not right on the part of the hon. Member to say that he has been briefed. Nobody has been briefed. I am afraid I cannot allow such questions."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"மந்திரி சபையில் மலபார் பிரதேசத்திலிருந்து ஏன் ஒரு அங்கத்தினர் சேர்க்கப்படவில்லை? காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே அதற்குத் தகுந்த நபர் இல்லாவிட்டால் பிரஜா சோஷலிஸ்டுக் கட்சியிலிருந்தாவது ஒருவரை எடுத்துக்கொள்வார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I know the hon. Member would very much like to have a chance for his own party. (Interruption by Sri M. Kalyanasundram.) We shall take a decision at our own convenience. I know he will protest and I also know what is in his heart."

18th May 1954]

Visits of Hon. Ministers to Courtallam.

* 884 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any public money was spent as travelling allowance to the Hon. Ministers for their journeys to and stay at Courtallam during the period from 1st October 1952 to 31st December 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir, only for their official visits."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—"எந்தெந்த மந்திரிகள் குற்றாலம் போய்வந்தார்கள் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Ex-Chief Minister Sri C. Rajagopalachari, Sri K. Venkataswami Naidu, Sri M. A. Manickavelu Naicker, and Sri N. Ranga Reddi."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—"மந்திரிகள் கம்பராமாயண ஆராய்ச்சிக்காக அங்கே சென்றார்களா? அல்லது அரசாங்க ஜோலியாகச் சென்றார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"When he went for a private purpose, he did not draw any travelling allowance. When he went on a public purpose, he drew travelling allowance."

* 889 Q.—SRI K. ARANGANATHAN:—"I am not putting the question."

Expenditure incurred on the National Cadet Corps.

* 896 Q.—SRI N. GOPALA MENON: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the approximate annual expenditure incurred by the Madras State on the National Cadet Corps?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The expenditure relating to the Madras State as now constituted on National Cadet Corps during the years 1951-52 and 1952-53, works out to Rs. 5.69 and 7.69 lakhs, respectively. The average for the two years is Rs. 6.69 lakhs."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE SPEAKER.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER:—"I have to announce to the House the 9 a.m. following messages, dated 14th May 1954, received from the Governor of Madras:—

'(1) In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199, clause (1) sub-clause (a) of the Constitution of India I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954.

[Mr. Speaker]

[18th May 1954]

(2) In pursuance of Article 207, clause (3) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1954.' "

(2) MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—" I have also to announce to the House the following messages, dated 17th May 1954, received from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council :—

' (1) In accordance with rule 111 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953 (L.A. Bill No. 23 of 1953), as passed and agreed to by the Council on the 17th May 1954 without any amendment and signed by me.

' (2) In accordance with rule 111 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Proprietary Estates' Village Service and Hereditary Village Offices (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 22 of 1954) as passed and agreed to by the Council on the 17th May 1954 without any amendment and signed by me.' "

III.—STATEMENT OF THE HON. THE MINISTER FOR EDUCATION ON THE POLICY OF THE GOVERNMENT ON THE MODIFIED SCHEME OF ELEMENTARY EDUCATION.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I had given an assurance to this House that I would make a statement to-day regarding the policy of the Government with reference to Elementary Education. I stand here to fulfill that promise. Before I announce the Government's decision, I think it is necessary to place before this House the problems facing this Legislature and also the State and the country with reference to elementary education.

" In the past, education was the monopoly of a privileged few and as such, only a small percentage of the population had the benefit of this education and training. But now the conception has changed from imparting education and giving educational facilities to only a few to universal education—education to all our boys and girls and that has changed the entire concept and the content of the problem. Such a vast problem of imparting education to all the children could be undertaken only by the State, and only with State assistance, it could be achieved. What was purely a private effort in the past has now become a problem for the Government, a national problem so to say, and a Welfare State has to undertake this responsibility. Many of our great educationists have failed to grasp this change in the problem of education. The very concept of imparting education to a few and also the contents of the education have got to be different when that has got to be done on a nationwide scale. After a good deal of consideration, the framers of our Constitution had put it in Article 45 under the Directive Principles of the Constitution that it should be the responsibility of the State to give at least primary education to all our children and they have also placed a time-limit of ten years within which this target should be reached. Therefore, we are faced with this problem of giving education to all our children and that too, if

18th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

possible, within ten years which is only a directive principle. Apart from the directive principle, as representatives of the people as a whole, we owe a duty to all our children, boys and girls, to give them an opportunity to get all the facilities of education so that they may enjoy the fruits of the freedom which we have obtained. Therefore, apart from the Constitutional directive as a Legislature representing the entire people, we have got to face that problem. This problem in my view has got two aspects; the first aspect relates to financial and other resources available and the second, the content of education.

“ As far as the financial aspect is concerned, hon. Members, I am sure, are aware that the State Government as such are spending nearly Rs. 4½ crores on elementary education alone. This Rs. 4½ crores represents about 72.5 per cent of the entire expenditure on elementary education, five per cent being borne by private agencies and the balance of about 22.5 per cent being borne by local bodies. Therefore, the total elementary education budget as far as the entire State is concerned, will be round about Rs. 6 crores. By the spending of about Rs. 6 crores, we are educating nearly 50 per cent of our children and if we want to give education to the other 50 per cent also, it is necessary to think of the financial burden which we will have to undertake in that task. If we proceed on the mere basis of increasing the number of schools and putting in additional teachers who have got to be trained by establishing the necessary training schools, we will have to spend another Rs. 6 crores on teachers and teachers' salaries alone on the existing scale. If we take into account the buildings and other equipments which would be necessary for establishing these additional schools which as far as their number is concerned would mean an addition of 23,000 schools and a corresponding number of teachers, it is estimated that we would require another Rs. 10 to Rs. 12 crores as assistance from the State alone, apart from what the community as such would be contributing to putting up buildings and all those things. Whether with our existing resources, we would be able to face this financial problem is a thing which this House has got to ponder over before we finalise the scheme of elementary education which we will adopt and which will be suitable for our State. This Rs. 6 crores which we are spending does not take into account the scales of pay of elementary school teachers which, every hon. Member would admit, is really inadequate and needs a little addition at least. The increase of Rs. 3 which I gave to aided elementary school teachers alone has cost the Treasury about Rs. 19 lakhs. Therefore, hon. Members must understand that if only we attempt to give a reasonable salary to our teachers, I am sure the Bill would increase by another 5 crores of rupees per annum. It is only in that context we have to face this problem. Even though many hon. Members are aware of this, I thought that this was a fitting occasion when I should remind this House of the financial problem which we will have to face. Apart from that, we have to think of

[Sri C. Subramaniam]

[18th May 1954]

other things also. Apart from increasing the number of children who are attending schools, we have also to take into account the content of education and this is the second aspect of the problem. Not only is it important for us to give education to all our children, but it is important also to give them the right type of education. On this question, there is a great consensus of opinion that the system of elementary education as it prevailed till the year 1952-53 was in need of improvements. But what should be the change? What manner of change should be made? There has been a good deal of difference of opinion about it. Many definitions have been given of education, but there is no doubt that education in social setting consists in training young people to grow up in the ways and for the purposes approved by the grown-ups in society for the time being. A great deal of what we call culture is something that has to be taught afresh to each generation. A great deal of this learning is obtained by limitation without conscious instruction. But in what we call civilization, there are innumerable things in a purposeful way, the young have to be trained. It is because of the enormous diversity of views as to what our social purpose is that it has become exceedingly difficult to agree on a system of education. It is sometimes stated in a facile way that the western system of education is materialistic, but when we consider the desires of individual parents, we always find that the parents are always anxious that their boys should grow up so as to be able to earn wealth and acquire power. As against this, the great reform suggested by Gandhiji is basic education which visualises a somewhat different economic concept. Sometimes when people say that we are not making as much progress with basic education, they mean that the economic ideas which it contemplates have not been accepted and properly understood. This is a restricted sense in which basic education is understood. In a wider sense it is acceptance of the utility of the training that is given in the basic schools, viz., learning through activity. In our State, we have announced that it is our idea to convert all schools into basic schools. But it is not merely the numerical expansion. Whatever it is, I wish to say in this connexion that our progress in expansion of basic education has been slow. If we go into details, it will be clear that if the right type of basic education has to come into existence, its expansion will have to be slow and it has been very slow as it would be seen from the figures. Out of the 22,138 schools, we have been able to convert only 720 schools into basic schools. It has, therefore, become necessary to consider in what other direction immediate changes and improvements can be made. While we have accepted basic education as our elementary ideal and as it is likely to take time to achieve that ideal and the progress in that direction has been necessarily slow however much we may try to hasten, should we allow the present system of elementary education which existed up to 1953 to continue, as it was, without any changes, creating further complications and problems? Apart from improvements, there were two major defects which required to be considered. I would like

18th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

to tell the House in this connexion that our industrial expansion is extremely limited, the opportunities for getting employment are equally limited. In fact, barring a few factories the only other paid employment in our country is what is usually described as a white collar job. One consequence of education in our country has been that every person who is educated seeks only 'white-collar job' and considers it beneath his dignity to undertake any other work even if it is available. In the result, we are, by the present system of education, adding every year to the unemployed or to the employable. It may be that this is not entirely the fault of the educational system. May be, there are many things to be done with regard to the economic arrangements in the country which would provide employment; but, it is nevertheless unfortunately true that the people become unemployed because of their education. Secondly, it is frequently stated that the social qualities and developments which our students develop are not only inadequate in themselves but get them out of harmony with the social environment of our State which mainly consists of villages. Therefore, if we have got to face this problem, we have to take into account several factors. Especially when we want to give universal education to all boys and girls, it should be a sort of education which would solve the problems of employment and it should not be an education which would increase unemployment because of the very nature of education imparted in our schools. It is only in that respect, Sir, we considered this aspect of elementary education and expanding elementary education so that all our boys and girls could get education and that too the proper type of education. A system of education had to be evolved which would be in harmony with the lives of our people. After all, after getting education, they are not going to live in a different world altogether; they have to live and work among the very same community. Therefore, the system of education should be such as would not make them to be in disharmony with the environment which exists in our country. As the environment is changing, perhaps the concept of education and the training could also be changed. But we have to face the existing problem. For the purpose of improving the very environment, we should give certain specialized training in the schools in which they are trained so that when these children come out of these schools and become citizens of society at a later date, the environment could change to a certain extent. Still, we cannot cut away from the community as such, we cannot cut away from the past immediately and we cannot create a heaven on earth. We cannot cut away from the present atmosphere and live in a completely different atmosphere. This is the problem which we have to face and this is the problem which has been attempted to be solved by the Father of the Nation by giving us basic education. That is the spirit of basic education. Therefore, to be in consonance with that spirit, we have to make the necessary change in the scheme of elementary education and the modified scheme of elementary education is only an attempt towards that end. It attempted to solve the

[Sri C. Subramaniam]

[18th May 1954]

problem of providing education to all our children by shift system, by giving a different concept of education and a different atmosphere, a different type of training and a different mental training and outlook to our children by the out-of-school programme. These are the problems which we wanted to solve by this scheme of education. How far it is capable of achieving that objective is quite a different matter. But the object of the modified scheme of elementary education which was introduced last year was towards that end only. If this object is understood properly, I am sure that much of the misunderstanding and prejudice which have grown around this scheme will vanish. Whether we accept the shift system to-day or not, if we are sincere in giving education to all our children, cent per cent of them, and if this object is to be accepted, I have absolutely no doubt everybody will have to support this shift system. We want to solve this problem, in my view, the only solution is in some form or other, we have to accept this shift system. Otherwise, we will have to keep out of school 50 per cent of our children who are not having any education and who are running about in the streets and fields to-day. And who are these children, boys and girls who are going without education? They are not children belonging to the higher strata of society, either by caste or by economic status. It is only the children of the lowly-placed persons, the poor peasants, the labourers, the Harijans and the Backward classes who are to-day going about without education. When we say we want to improve the lot of the Backward classes, the poor sections of the community, are we going to allow these children to go without education? Or are we going to tackle this problem effectively? So, this Legislature will have to take account of that aspect of the problem. If that is done, with reference not only to our financial resources, but also, resources of teaching personnel, I have absolutely no doubt that at some stage or other, we will have to accept this shift system. After all, the shift system was not discovered for the New Scheme of Elementary Education when that scheme was introduced. It has been there all along in our own State; it has been there in the Bombay State in the first two standards where there is compulsory education; it is there in the first five standards in Trivandrum even to-day. So the shift system is not a new thing which has been brought about in so far as the Modified Scheme of Elementary Education is concerned.

“ It is only with reference to the out-of-school programme that there has been a good deal of misunderstanding—I am prepared to admit that in many cases a good deal of sincere misunderstanding, even though in my humble view, it arose out of a certain amount of want of understanding. If we only analyse the out-of-school programme, we will find that it is nothing out of the way. It tried to tackle the problem of giving a craft mentality, a craft aptitude to the children. It has been criticized, ‘ how can young children do manual labour like this? ’ If only the critics study

18th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

the actual scheme, they would have found that the children were not required to go and to do any manual work. It was intended only that the children should observe what others were doing.

“ Another criticism that has been levelled is that if craftsmen are allowed to mingle freely with children, the children would get spoiled. After all can we avoid the community and the society as such? Even supposing the children are in the school for five hours, it is not as if outside that time, they will not mix with their own parents who, we think, are using bad or vulgar language. Can we shut them all from society altogether? The problem has become different when we had accepted the idea of universal education. If it is only the privileged few who have got to get education, then they may have Gurukulams in secluded forests under Rishis and get their education there. So, if we reconcile ourselves to the idea of having only a certain class or classes educated—it may be based either on caste or it may be based upon economic considerations or any other considerations—if we reconcile ourselves to the idea of particular classes only getting education and education being confined to a few, of course, we can think of removing the children out of this atmosphere and environment, train them for 12 or 14 years and then bring them back to society to function as useful citizens. But when it is a question of giving education to all our children, we cannot ignore the community or society. We have to face it. That was why it was thought that it would not be harmful to bring the children into contact with regular craftsmen. On the other hand, it may better the craftsmen themselves in their manners to a certain extent and ultimately it would not have injured the children in any way.

“ Another very important objection—and if it is true it is really a valid objection—was that a potter's son was asked to learn only pottery, that is, only hereditary avocation was taught to the children and thus this was an attempt to perpetuate caste system. Unfortunately, this is a great misunderstanding. In spite of the assurances given. (Interruption from Opposition Benches.) I am only narrating the past—In spite of the assurances given, people were not prepared to believe that it did not contain any such compulsion. Further, my own hope was that it should be possible for children belonging to the so-called higher castes for example, the Brahmans, to learn a cobbler's job and to that extent this caste system which was based on the avocation carried on by particular persons would go and the professions or avocations as such will not have any dishonour or disgrace attached to them. My hope was that it would remove the stigma attached to particular professions by making other people, the supposed higher caste people, also to take to any job and that it would be the best way for abolishing caste system as such.

“ But perhaps it would be unnecessary at this stage for me to go further into the merits of the Modified Scheme. The fact of it is that in any system in a democratically constituted society, it

[Sri C. Subramaniam]

[18th May 1954]

is not only that the system by itself or the scheme by itself should be good, but that it should have the popular acceptance also, if it should succeed. If today, the Modified Scheme of Elementary Education has not succeeded, it is not because of the demerits in it. But I am prepared to say and I am convinced about it, that has failed because there was not the proper atmosphere to give it a fair trial. And I am prepared to go to the extent of saying that we have condemned it even without giving it a fair trial. That was all inevitable, and I will have to face the position as it stands today. In spite of the propaganda that we were able to do, it has not been possible to make the people as a whole accept it, even though there has been acceptance to a certain extent. I am prepared to admit that we have not been able to get that popular acceptance and that popular approval and popular co-operation which is necessary and which is essential for the success of any scheme. Therefore, the Government have to take note of that and that is why after a good deal of consideration and after consulting our own party and also after consulting the Leaders of the various other parties in the Legislature, the Government have taken a decision to give up the Modified Scheme of Elementary Education (cheers) and to introduce the old system of education which was in vogue prior to the introduction of the Modified Scheme of Elementary Education.

“ But the problem does not rest there, because we are all agreed that the old system needs improvement and that it has got to be changed. How that change has got to be effected will have to be considered.

“ In this connection, I may also answer another charge with reference to the Modified Scheme, namely, that this was introduced without reference to the Legislature. I would only request hon. Members to go into the past—not the past of 20 years or 50 years ago,—but the near past after the attainment of Freedom. Since 1946 very many radical changes, revolutionary changes in Secondary education and in College education, and in respect of languages have been introduced without reference to the Legislature. Therefore, if the previous Ministry did take any steps without first consulting the Legislature, it was in accord with the existing practice. But once the system is introduced, I do agree, the Legislature has a right to say and has got a duty to say whether they accept it or not, whether they find it good or whether they find it bad. All that criticism the Legislature is bound to make. But my respectful submission is that the charge against the previous Ministry of having departed from the conventions with regard to the introduction of any change in the scheme or system of education cannot stand scrutiny. We followed only the accepted procedure in introducing changes in the Educational system. But that is quite a different matter altogether.

18th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

“ I say that the Government are interested in seeing that a healthy and proper change should take place in the Elementary Education system and that it is absolutely necessary for the success of Secondary Education and also Collegiate Education. If a proper training and proper mental aptitude and atmosphere are not provided in the primary stage, we are not going to get it either in the secondary or in the collegiate stage. Therefore, it is necessary and especially when we are going to give education to all our children, it is very necessary to have the right type of elementary education. For this purpose, the Government have decided to take steps for the appointment of a committee to go into the entire system of elementary education and then make proposals so that they can be discussed and decided on in a calmer atmosphere and the necessary changes made in the system.

“ But apart from all this, I owe a personal explanation to the House and I must explain my own position with regard to the change that is taking place. The Congress Legislature Party met and in spite of various differences of opinion and differences in approach that were there in respect of the Modified Scheme of Elementary Education, after a full and frank discussion, unanimously decided that in order to create a proper atmosphere for introducing any new scheme, this Modified Scheme would be given up and the old system should come into effect again. They also decided that the system of elementary education should be examined *de novo* and whatever changes that were necessary should be brought into effect. I belong to that party and am a Minister here because I belong to that party. As long as I continue to be Minister, I am bound to obey the mandates given by that Party but in this case, it is not merely obedience to the mandates of the party but, personally speaking, there is a personal problem involved as I have great faith in the potentialities of the Modified Scheme. I not only have great faith in it but I have laid great emphasis in all the speeches I have made with reference to elementary education. Personally it is very difficult for me to decide, as far as this change is concerned, whether I should continue to accept the mandate of the party or I should take any other decision. For the last few days, I have had a good deal of heart-searching and I have spent a few sleepless nights also. And I must confess that I am still groping in the dark and have not seen light. I may mention this to this Hon. House that even though it is purely personal to a certain extent this House also is interested in it because I am responsible to this House and am bound to tell the House what is passing in my mind. That is why I thought that it would be quite unfair to myself and to the House to make merely a statement on behalf of the Government and leave my personal position unexplained. As I have already said, I am still groping in the dark. But whatever be my decision, it will be purely an individual decision and it will not and should not affect the progress of our nation. My only hope is

[Sri C. Subramaniam] [18th May 1954]

that we would choose the correct path and having chosen that correct path, we should proceed undaunted whatever be the difficulties in the way. My only prayer and sincere prayer is that we should have the wisdom to choose the correct path and having chosen it, my further prayer would be that we should have the courage and the perseverance to follow that path however difficult and weary it may be. I may assure this Hon. House that whatever may be my personal position with regard to this and whatever position I may occupy in future, I will continue to place my services at the disposal of this House so that as a result of our united effort, our State, our Nation, our people and our children may progress in the right direction." (Cheers.)

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" We would like to have a debate on this."

MR. SPEAKER :—" Now? We have got two small Bills which the Government want should be referred to a Select Committee. We can finish consideration of these Bills so that meanwhile the Leader of the House and the leaders of various parties may have consultations and come to a decision as to whether we should have one hour or two hours today for the debate or whether we can have it some other day. Shall I take it that the House wants to take up the Bills first? What has the Deputy Leader of the Opposition got to say? "

9-30
a.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" We shall take up the Bills today and we shall have the debate to-morrow."

DR. K. B. MENON :—" The suggestion is good because it will give us an opportunity to discuss the subject thoroughly. A full day may be given for the discussion of the statement."

SRI S. PANCHAKSHARAM CHETTIAR :—" Sir, the other day a categorical statement was made that after the statement of the Hon. the Minister for Education there need not be any debate at all if the scheme was to be withdrawn. He has made a statement categorically withdrawing the Modified Scheme. Why should there be a debate? "

MR. SPEAKER :—" The Speaker is not responsible. I remember to have told the House on that day that if the House wanted a debate, I would not stand in the way. If the Deputy Leader of the Opposition and leaders of various parties want a debate I shall allow it. Obviously they want it and I have allowed a debate. I cannot press them not to have it! "

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I do not know what the need is for a *post mortem* debate."

18th May 1954]

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has not understood me. What I said was that there were two Bills before the House which could be taken up first and that meanwhile leaders of parties might come to me to decide whether there should be a debate. I shall not allow any more discussion on this."

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I beg to introduce the Madras Irrigation (Levy of Betterment (Contribution) Bill a, 1954 and move—

'That the Bill be referred to a Select Committee.'

I shall give the names of Members later. In making this Motion, I would like to bring to the notice of the House that the Government have been constructing, expanding or altering a large number of irrigation and drainage works. The Government are consequently being put to a large extra expenditure. On the other hand, the works have secured to the owners of the lands either an increased or an assured supply of water to their lands. It has given varying degrees of benefit to various owners of land as a result of which the capital value of the land has increased. It is only reasonable that the Government should be enabled to recover from the owners so benefited a share of the increase in the capital value of the land. In many cases the Government have also been announcing their intention of levying betterment contributions while sanctioning irrigation or drainage schemes. A Bill called the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1952 was introduced in the Legislative Assembly in June 1952 and referred to a Select Committee of the Legislative Assembly.

"In August 1952, the Select Committee, however, reported that the Bill need not be proceeded with. In April 1954, the Government appointed a Cabinet Sub-Committee to scrutinize the provisions of the Bill. The Cabinet Sub-Committee considered the Bill and suggested modifications to the Bill in several aspects. The Government have decided to introduce the Bill with the modifications suggested by the Cabinet Sub-Committee. They have accordingly brought forward a revised Bill called the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954.

"This Bill enables the Government to recover betterment contribution from the holders of lands which are benefited by the construction, expansion or alteration of any irrigation or drainage work from 1st January 1947. The lands under each

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [18th May 1954]

project will be suitably classified and the annual increase in the gross produce of each class of lands will be estimated. Ten times the annual increase in the gross produce will be deemed to be the increase in the capital value of each class of land. Half of the sum by which the said increase in the capital value exceeds the cost of making the lands fit for advantageous irrigation will be the contribution payable in respect of such class of lands.

“ The contribution will become payable after the expiry of two years from the date of completion of the work. The contribution will be paid in twenty annual instalments. The landholder will be entitled to a rebate of twenty per cent if he pays the entire contribution within a period of two years from the date on which he becomes liable to pay the betterment contribution.

“ If any person contributes money towards the construction, expansion or alteration of any project and Government accept the contribution, the sum accepted from him will be credited towards the contribution payable by him.

“ The Bill also provides that, in the absence of a contract to the contrary, an instalment of contribution will, as between the parties having interest in the land, be payable by the person who is in actual occupation of the land during the year in which the said instalment is payable. Where such person is a tenant of the land liable to share the produce of the land with the landlord the liability to pay the instalment of the contribution will be shared between such tenant and landlord in the proportion in which the produce is shared.

“ The Bill also provides for exempting hard cases from all or any of the provisions of the Bill for reasons to be specified and subject to such conditions as the Government deem fit to impose.

9-40 a.m. “ The Bill will not apply to the levy of betterment contribution on lands served by any irrigation or drainage work, if provision in that behalf is contained in any special law relating to such work.

“ As the Bill is being referred to a Select Committee, Sir, I need not go into further details and any suggestions made by the hon. Members will be considered by the Select Committee and a report submitted to the House.

“ With these words I request the House to pass my motion.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’

“ I want to know whether the hon. Member Sri Krishnan wants to move his amendment that the Bill be circulated for

[Mr. Speaker]

SRI R. KRISHNAN :—“ No, Sir, I am not moving my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Then all right. The hon. Member Mr. K. T. Raju may now speak.”

SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில அபிவிருத்தி பற்றி கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவின் அம்சங்களை இங்கு பரீக்ஷிற்ற் சமயத்திலே, வாய்க்கால்கள் போன்று நீர்ப் பாசன வசதிகள் மீது விதிக்கப்படுகின்ற நில அபிவிருத்தி விரியானது அமுலுக்கு வந்தால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களை விற்பதுக்கூட விரியைக்கட்ட முடியாத நிலைமையில் இருப்பார்கள் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே சட்டசபையில் இந்த மசோதா வந்தபோது இது விஷயமாக இந்த சபையின் அபிப்பிராயங்களை பலர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கினால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவித பிரச்சாரஜனமும் இல்லை. ஒரு பூமியிலே அங்கு விவசாயக் கூடிய முன்று வருஷ விளைச்சலை கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, 10 மடங்கு அதிகமாக கணக்கிட்டு அதன்படி தீர்வை கொடுக்கப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் குறைத்துக் கொடுக்க கணக்கு எடுக்கப்பட்டாலும், இம்மாதிரியான முறையில் இது சட்டமாக்கப்பட்டால் உண்மையிலேயே இன்றைய விவசாயிகள் தங்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படுகின்றனரே, அல்லது அபிவிருத்திக்கான வழி செய்யப்பட்டுத்தென்றே கருத மாட்டார்கள். அதற்குப் பதில் பெரியளவு அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். லோயர் பவானி வாய்க்காலில் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் ஏராளமான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். 25 ஏக்கரா முதல் 5 ஏக்கரா பூமி வரை வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் 100-க்கு 80 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் இப்படிப்பட்டதொரு வரியை இந்த மசோதா மூலம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால் நிச்சயம் பெரியளவு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் அது மேட்டுப் பிரதேசம், மேட்டுப் பிரதேசத்திற்கு தண்ட நாட்களாக இந்த தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. மசோதாப்படி நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட்ட இரண்டு வருஷங்களுக்குள் அந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பட்டால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். குறைந்தது 5 வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் இந்த நிலம் சாகுபடி செய்வதற்கான பக்குவத்திற்கு வரும். அப்பொழுதுதான் அவர்களும் வரி கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருப்பார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவை உண்டியாக மேட்டுப்பாளங்கான பிரதேசங்களில் அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியம். ஆகவே நல்ல சமயத்தில் இம்மாதிரியான திருத்தங்களையெல்லாம் செய்வதற்கு இந்த மசோதா இப்போது இந்த சபைக்கு வந்துள்ளது. ஆகவேதான் இந்த மசோதாவில் பல திருத்தங்கள், பல விஷயங்கள் சேர்க்கப்படுவதற்கு எங்கள் தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகளின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள இப்பொழுது இதை செலக் கமிட்டிக்கு விடுவது நல்லது. இந்த நிலைமையிலே இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் பெரிய அளவுக்கு இந்த விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த திருத்தங்களையெல்லாம் செய்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் இதை செலக் கமிட்டிக்கு விடுவது நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI R. KRISHNAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബെറർമെൻറ് ലെവി ബില്ല് സെഷ്യൂട്ട് കമ്മിറ്റിയുടെയുടനീളമുള്ള ഒരു മന്ത്രിയെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന് വാക്യമെന്നുള്ള ഫോറം കേൾക്കുന്നതിന് ഞാൻ

18th May 1954]

[Sri B. K. Nallasami]

தாக வேண்டும். இந்த பூமியின் விலை உயர்வதற்கு சர்க்கார் செய்யக்கூடிய சாதனங்கள் மட்டும்தான் அதனுடைய விலையை உயர்த்தி விடவில்லை. ஆனால் விவசாயிகள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் வரை செலவு செய்து பூமியை நன்றாகப் பண்படுத்திய பிறகு தான் இந்த நீர்ப்பாசன வசதிக்கு இந்த பூமி லாபக்குள்ளதாக வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதிலும் இப்போது ரொட்டேஷன் (Rotation) முறைப்படி மாற்றி மாற்றி தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த முறைபைக் கொண்டு புஞ்சைக்கும், மற்றொரு முறை நஞ்சைக்கும் மாற்றி மாற்றி விவசாயம் செய்வதற்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த திட்டத்தைக் கண்டு விவசாயிகள் எல்லாம் ரொம்ப கலக்கம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் நஞ்சை விவசாயம் செய்த பூமி உடனே புஞ்சை விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்காக இருக்குமோ இருக்காதோ என்று மிகவும் சந்தேகப்படுகிறார்கள். அதுவும் இல்லாமல் இப்போது பவானி சாகர் பிரதேசத்திலே வெள்ளாளமை ஏற்பாடுகள் எல்லாம் கணக்கெடுக்கப்பட்டு எங்களுடைய தொகுதியிலிருந்து பல விவசாயிகள் புகார்கள் எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் இந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளை கொடுத்துவிட்டு, விவசாயிகளை இன்னென்ன பொருள்கள் தான் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று கட்டுப்பாடு செய்யப்படுமோ என்று அவர்கள் மிகவும் யந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் நன்றாக யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம். இதிலே இந்த மொத்த உற்பத்தியின் மேல் கணக்கிட்டுப் போடுவது பற்றி சில உதாரணங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மேட்டு பூமியாக இருக்கிறது. ஒரு பூமியிலே கோளம், கம்பு போன்ற தானியங்கள் அல்லது வேறு ஏதாவது பொருள்கள் பயிரிடுவதாக வைத்துக் கொண்டாலும், வருஷத்திற்கு மாணம் பார்த்த பூமியாக இருந்தால் ஒரு வெள்ளாளமை விளையும். அதிலே சாதாரணமாக 2 பொதி விளைந்தால், இந்த நீர்ப்பாசன வசதி மூலம் 8 பொதியாக வளரும். ஒரு பொதி சாதாரணமாக 60 ரூபாய் வைத்துக் கொண்டாலும் 6 பொதியின் விலை ரூ. 360 ஆயிற்று. அதை 10 வருஷத்திற்கு கணக்கிடுமேபோது 3,600 ரூபாயாகிறது. ஆகவே இந்த முறையிலே கணக்கிட்டுக் கொண்டு போனால் கணக்கு அதிகரித்துக்கொண்டே தான் போகும். ஆகவே இந்த முறையில் வரி விதிப்பதைக் கண்டு, பெரும் பாலான விவசாயிகள் இன்று அவர்களுடைய நிலங்களை விற்றுவிடவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மொத்த உற்பத்தியை வைத்துக் கொண்டு வரி போடுவது சரியாக இருக்காது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆகவே நிகர உற்பத்தி வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு போட்டால் அது நியாயமாக அமையும். இந்த சமயத்தில் நாம் போடக் கூடிய வரியை பாதி அளவுக்கு போட்டால்கூட இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமையாது என்பதை நமது சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நாலாவது கிளாசிலே இரண்டாவது பாகத்திலே—

‘Ten times the annual increase in the gross produce estimated under subsection (1) shall be deemed to be the increase in the capital value of each class of lands; and a half of the sum by which the said increase in the capital value exceeds the cost (estimated in the prescribed manner) of making the lands fit for advantageous irrigation under the work shall be the contribution payable in respect of such costs of lands.’

என்று இருக்கிறது. இந்த 10 மடங்கு உபரிமாதிரியில்லாமல், மேற்கொண்டு செய்யப்பட்டு வேலைகளுக்கும் அந்த உபரி விவசாயத்தில் 10 வருஷ விளைச்சலுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தில் பாதியை அதிக பட்சமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று வேறே இருக்கிறது. அது இன்னும் அதிக அபாயத்தை உண்டாக்கும். இதிலும் விவசாயி செய்யும் மொத்த செலவுகளையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, நான் சொன்ன மாதிரி 10 மடங்கென்று இல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் போடுவது என்று நியாயமாக இருக்கும். இப்போது குறிப்பாக நெல் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் உற்பத்திச் செலவு போக வரும்படி 4 மடங்கு இருக்குமென்று நெல் சாகுபடி செய்வதில் நிபுணரான எனது நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமண உவர்கள் கணக்கு சொன்னார்கள். அதன்படி 70 ரூபாய் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். 300 ரூபாய் கணக்கு

[Sri B. K. Nallasami]

[18th May 1954]

வைத்துக்கொண்டு, கணக்கு போட்டுக் கொண்டால் நிலத்தினுடைய மதிப்பு தற்காலம் புஞ்சை பூமிகளை விடக்கூட 2 அல்லது 3 மடங்கு அதிகரிக்கும். ஆகையால் இந்த முறையில் ஒத்து வரவே வராது. ஆகவே நிலத்தினுடைய நிகர உபரி கணக்கை வைத்துக்கொண்டு இந்த திட்டத்தை அமைக்க விரும்புகிறேன். மொத்த வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்வது ஒழுங்காக இருக்காது. பொது மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதனால் அரசாங்கம் எவ்வளவு பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று நிலைக்கிறார்களோ, அதற்குப் பதில் இரண்டு மடங்கு தீமை செய்தவர்களால் வே விளங்குவார்கள். ஆகவே இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, இவையெல்லாம் திருத்தியமைக்கப்படுகின்றதா என்பதை கவனிக் கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று முக்கியமானது என்ன வென்றால், இந்த நிர்ணயம் செய்யும் கமிட்டி முக்கியமாக உத்தியோகஸ்தர் கள் விவசாயிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியாகவே இருக்கவேண்டும். இந்த குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்போது தான் இந்த மசோதா சரியான முறையிலே அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10 a.m. * SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the levy of betterment contribution has been engaging the attention of the Government for the past two years. The same old Bill has been brought forward with some slight modifications. At a meeting of the Tiruchirappalli Planning and Development Board held in February 1954, a member of the Executive Committee, who is also a Member of this House, had to request the Board not to take up a particular scheme costing about 3,000 rupees, because the people were not able to contribute half of the cost. After all it was a small scheme costing only 3,000 rupees. Schemes under the National Extension Service and several other auspices have been widely advertised in this State and people are eagerly looking forward to the execution of new schemes and projects in their respective areas. They are told that fifty per cent of the cost will be borne by the Government and that the remaining fifty per cent alone will have to be contributed by the public. The public are under the impression that their share of the cost will have to be paid in equal annual payments. Unfortunately the schemes recommended by the District Planning and Development Board have to be undertaken only after the public deposit their share of fifty per cent of the cost. This is a great hardship. This and similar things should have been considered by the Government and a comprehensive Bill should have been brought forward. In fact, it is said in paragraph 2 of the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill that the Government propose to include in the draft Irrigation Bill which is separately under consideration provisions for the levy of betterment contribution for execution of future works and that as the Irrigation Bill may be delayed, the Government consider that such of the provisions contained therein as relate to betterment contribution should be enacted immediately. For the levy of betterment contribution on lands benefited by the schemes to be executed hereafter, the Government propose to introduce another Bill, namely, the Irrigation Bill. If the comprehensive Irrigation Bill had been introduced by this time, much time could have been saved and the

18th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

Select Committee could have had an opportunity of considering all things connected with the levy of betterment tax on irrigation works and submitted its report to the Assembly.

“ Under clause 7 (2) of this Bill, arrears of instalments of the contribution shall bear interest at the rate of 6 per cent per annum. The Government are not a commercial body and they are not also in the position of a creditor. A creditor now cannot charge interest at more than $5\frac{1}{2}$ per cent, under the Madras Agriculturists' Debt Relief Act. The Government are not paying more than $3\frac{1}{2}$ or 4 per cent interest on the loans that they raise. But they want to take 6 per cent interest from landholders on arrears of instalments of their contribution, and the arrears will be collected as if they are arrears of land revenue. No interest is charged on arrears of land revenue. This provision should be liberalised. It is better that the Government adopt the same rate of interest as that they allow on the loans they raise.

“ So far as gross produce is concerned, several hon. Members have pointed out the difficulty in correctly estimating the annual increase in the gross produce. Under clause 12, the Government have assumed the power for making rules in regard to the manner of estimating the gross produce and prices. Produce depends upon the nature of the soil, the kind of crop grown and the nature of the irrigation source. For instance, only certain commercial crops could be raised on black cotton soil, and food crops cannot be raised. Commercial crops fetch more income than foodcrops. All these should be taken into consideration in estimating the gross produce. The Government invariably depend upon the figures furnished by the village karnam. In one instance, a karnam gave the number of acres under cultivation in a particular place as 1,000 and the total number of acres in that place in which there was failure of crop as 1,100. When the total cultivated area itself is 1,000, how can there be failure of crop on 1,100 acres? (At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.) It is absurd on the face of it. Karnams may give all sorts of imaginary and fictitious figures and it will not be proper for the Government to rely on the statistics that they furnish. It is the duty of the Government to assess properly the annual increase in the gross produce due to the execution of an irrigation or drainage work. Great hardship may be caused if the assessment is not done properly. As one of the hon. Members on the Congress benches pointed out, gross produce should not be the basis for assessing the contribution. The net income derived from the provision of an irrigation or drainage work should be taken as the basis. All these things should be taken into consideration and a more liberal policy should be adopted so far as this taxation measure is concerned. If agriculture is to thrive and the nation is to prosper, it is the duty of the Government to see that agriculturists are not unduly burdened and are not subjected to harassment by the proposed levy.”

[18th May 1954]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Bill seeks to impose a betterment levy on lands benefited by irrigation works started after the 1st January 1947. I do not understand the rationale behind the choice of this date and the Hon. Revenue Minister did not give any reason for it. (The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker : ‘ I shall give the reason in my reply.’) He promises to give the reason in his reply and we will be glad to hear it.

“ This has the appearance of a simple measure, but in actual working it is likely to be most complicated and this could be seen from some of the provisions of the Bill. The Government have assumed plenary powers even to exempt lands altogether from the operation of this Bill. Though the formula for the calculation of the annual increase in the gross produce seems simple, its application to different classes of lands is likely to land the authorities in difficulties, and the assessment of contribution will have to be done with reference to each class of land. Great care should be taken in fixing the betterment contribution and the burden should not be so heavy as in some cases of land revenue assessment in the present day. I know of lands which have been sold for the assessment value, as they were not worth even the assessment value. The burden should not be uneven or too heavy. Then, there may be lands which benefit to the extent of three crops, lands which benefit to the extent of two crops, and lands which benefit to the extent of one crop only. The quantum of water consumed by the different classes of land may vary and the income obtained from the land also may vary. Of course, there is bound to be a certain element of arbitrariness in a legislation of this kind, but it is the duty of the Government to see that the amount of contribution is so fixed as not to cause unnecessary hardship.

“ As the very term ‘ betterment contribution ’ implies, it is a levy on land, and the obligation to pay it periodically must be on the person or persons who actually enjoy the benefit. If the income from a land is increased by one thousand rupees due to the execution of an irrigation or a drainage work and the produce of the land is enjoyed by the landlord and the tenant half and half, it is but just that the contribution should be shared equally by them. In this connexion, I would like to bring to the notice of the Hon. Revenue Minister that a provision in the Malabar Tenancy Act prohibits any revision of rent even if the income from the land has increased on account of the execution of an irrigation work.

10-10 a.m. “ In other words, the increased income in respect of irrigation works on lands benefited in Malabar entirely goes to the cultivating tenant for the time being. Here, it has been provided that where the man in occupation is a tenant, the liability must be apportioned in the proportion in which the income is shared between the landlord and the tenant, which would mean the whole

18th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

income from the property. I will make myself clear. Suppose to-day a land yields an income of Rs. 1,000 which is shared by the landlord and the tenant in the proportion of Rs. 500 and Rs. 500. As a result of this irrigation, if the income is raised to Rs. 1,500, the landlord gets only Rs. 500 and it is the tenant who gets all the increased income of Rs. 500 from the land. Therefore, there should not be any ambiguity with respect to this apportionment. In any instance the particular man who enjoys the increased income must be made liable to pay the levy for the time being. Of course, in default the whole property will be liable like the assessment. This is the one important point which I want to bring to the notice of the Hon. Minister."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபையில் நில அபிவிருத்தி வரி மசோதா பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அடிப்படையான கருத்து, உட்கருத்து இதுதான். அதாவது சர்க்கார் செலவில் பெரிய பெரிய பாசனவசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்போது அந்தத் திட்டங்களினால் நன்மை அடைகின்ற பிரதேச மக்கள் தங்களுக்கு புதியதாக ஏற்படும்படியான லாபத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான்.

"இந்த வரி விதிப்பின் அடிப்படையிலுள்ள இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களை நாம் உணரவேண்டும். எந்த இடத்தில் அதிகப் பாசனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதிலிருந்து வரும் பணத்தைக்கொண்டு வேறு இடங்களுக்கு மீண்டும் புதுத் திட்டங்களைப் போட்டு பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க சர்க்காருக்கு வழியிருக்கிறது. சர்க்கார்போடும் முதலும் சில வருஷத்தில் வரிப்பணம் ரூபமாகவந்துவிடுவதால் அவர்கள் அதேபணத்தைக் கொண்டே இம்மாதிரி ஒவ்வொரு தொகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வரமுடியும். ஆகவே இந்த வரி போடுவது ரொம்பவும் நியாயமானது.

"ஆனால் இந்த வரியை விதிக்கும்போது பல விஷயங்களை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் அதன் அடிப்படையில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டியதும் அவசியமாகும்.

"குறிப்பாக இதில் முதலில் வரும்படியைக் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு வரி விதிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொத்த வரும்படியை கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு வரி விதிப்பது எல்லாம் அதனால் ஏற்படும் கெடுதிகள் என்னென்னவென்று பார்க்கவேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலை நிலையாக இருப்பதில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலை இறங்கியும் விவசாயி வாங்கும் பொருள்களின் விலை ஏறியும் இருப்பதால் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணம் நான் பல சொல்லமுடியும்.

"முதலில் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை நிலையாக இல்லை. உதாரணமாக ஒரு காலத்தில் புகையிலை ஒரு பாரம் ஆயிரம் ரூபாய் விற்பது என்றால் இன்றைக்கு நூறு ரூபாய்க்குக்கூட வாங்குவார் இல்லாத தண்டாடுகிறது. விலை 50% குறைந்திருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் புகையிலை சாகுபடிச் செலவு கொஞ்சம்கூட குறையவில்லை. அதைப்போல, நெல் விளையும் பூமியில் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 80 ரூபாய், 90 ரூபாய்கூட அதிகமாகப் பார்த்தாலும் லாபம் வராது. இதைப் புள்ளி விவரங்களோடு நான் காட்ட முடியும். சர்க்காருக்கு இதில் சந்தேகமிருக்காமானால் அவர்களது ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் இருக்கும் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களைக் கூப்பிட்டு,

[Sri P. G. Karuthiruman] [18th May 1954]

விசாரித்தாலேயே நான் சொல்வதன் உண்மை நன்கு தெரியவரும். இன்றைக்கு சர்க்கார் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளில் செலவுதான் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர அதற்குத் தக்க வருமானம் இருப்பதாகத் தெரியவேயில்லை. ஆகவே வரும்படியை கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு வரிபோடுவது கொஞ்சம் கூட சரியாகாது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையை வைத்துக்கொண்டு வரி விதித்து விட்டால் பிணை விலை குறைந்து போனாலும்கூட விவசாயி அதே வரியைக் கட்டக்கூடிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அது சரியாகாது.

“குறிப்பாக லோயர் பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்தார்கள். அதனால் இரண்டு லட்சத்துப் பதினையாயிரம் ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டியும். அவைகளில் பருத்தி விளைந்தால் ஏக்கருக்கு ரூ. 20-ம், நெல் விளைந்தால் ஏக்கருக்கு ரூ. 12½-ம், கம்பு போன்ற பயிர்கள் விளைந்தால் ஏக்கருக்கு ரூ. 7½-ம் விதித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வரி விதிப்பில் சர்க்காருக்கு ஆண்டுதோறும் 20 லட்சம் ரூபாய் வரும். இவர்கள் போட்ட மூலதனம் பத்து கோடி ரூபாய். ஆதலால் இவர்களுக்கு 2% வட்டி வீதம் வரி கிடைக்கிறது. சர்க்கார் எழுப்பும் கடன் பத்திரங்களுக்கே 3%-க்கு மேல் வரி கிடையாது. ஆகையால் 20 லட்சம் ரூபாய் மேனிக்கு இருபது வருஷம் வசூல் செய்தால் அந்தத் திட்டம் பூராவும் நிறைவேற்றிவிடலாம். அதற்கு மேல் 1½% பணம் கொடுப்பதற்கு ஏற்றவகையில் இந்த வரியைப் போடவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

“ஆகவே வரும்படியைக் கொண்டு கணக்கெடுத்து வரிபோடுவது சரியல்ல. சில இடங்களில் ஒரு ஏக்கர் பயிர் செய்ய ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலும் செலவாகிறது. காடுகளையும், பேடுகளையும் அமித்து நிலத்தைப் பண்படுத்த அவர்களைப் பணத்தை வாரி இறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வரி விதிக்கும்போது இவைகள் எல்லாவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வகையில், நஷ்டப்பட்டு வரி கட்டவேண்டிய நிலைமை இல்லாதவாறு, லாபத்தில் சிறிது பகுதியை எல்லா விவசாயிகளும் சந்தாஷமாகக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் இந்த நில அபிவிருத்தி வரியைப் போடவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம் கும். வரி போடும் போது பூமியின் தரத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாயிகள் உணவுப் பொருள்களைப் பயிர் செய்யவே முன் வரமாட்டார்கள். உணவுப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு லாபம் மிகக் குறைவாகவே வருகின்றது. அதோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிலத்திலிருந்து வருமானம் குறைவாகக்கிடந்து அதற்கு வரி அதிகமாக இருக்குமானால் 100 ஏக்கர் பூமியுள்ள விவசாயி 50, 60 ஏக்கரவை தரிசாகவே போட்டுவைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். இம்மாதிரியாக ஏதாவது ஏற்பட்டால் அது நம் நாட்டின் உணவுத் தேவையையும், உணவுப் பிரச்சினையையும் தான் வெகுவாகப் பாதிக்கும். ஆகவே இதையெல்லாம் சர்க்கார் நன்றாக கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்றைக்கும் 3%-க்கு மேல் அதிக வரியை விதிக்காமல் விவசாயிகளின் நலனை எண்ணி இந்த நில அபிவிருத்தி மசோதாவை நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உதவி சபாநாயகருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

10-20
a.m.

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் கீழ் விவசாய பெருக்குக்கு அதிக வரி விதிப்பது பற்றி ஆலோசிக்கும் விஷயத்தை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விரிவதை நான் ஆதரிக்கிறேன். இன்று நம் நாட்டிலே இம்மாதிரியான விவசாய நிலங்கள் ஏழைகளுடையது எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒரு சில ஏக்கர் நிலங்கள் தான் ஆனால் அதே நேரத்தில் நாம் எடுக்கும் இந்த தண்ணீர் பெருக்கு இருக்கிறதே, இதனால் யாருடைய நிலங்களுக்கு, எப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலங்களுக்கு அதிகமான

18th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

நன்மைகள் கிடைக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அதற்காக இந்த நாட்டு நிதியானது நம்முடைய தேசத்தின் பேரிலே அல்லது ராஜ்யத்தின் பேரிலே வாங்கக்கூடிய கடனுது விவசாயத்திற்காக, விவசாய பெருக்குக்காக செலவிடப்படுகின்றது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே விவசாயிகள் எந்த விதத்திலே அதனைத் திருப்பிக் கொடுக்க நேரிடுகிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் எந்தெந்த மக்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள், யார் அதிலே குறிப்பாக விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள், யார் தலையிலே சுலபமாக இந்த வரியானது விழுகிறது என்றெல்லாம் நம் ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்க வேண்டும். எங்கு அதிகமாக வீணாகின்றது என்பதையும் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஆயிரம் வேலி, இரண்டாயிரம் வேலி நிலங்களை ஒருவரே வைத்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, பெரிய ஆலயங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கிறது. என்டோமெண்ட் நிலங்கள் வேறு இருக்கிறது. மற்றும் 100 ஏக்கரிலிருந்து 500 ஏக்கர் நிலம் வரை ஒரு சில பேர்களுக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் சிறு விவசாயிகள் அதாவது ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 5 ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பதை கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் யார்? அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களாயும், கஷ்டமான விவசாய வாழ்க்கையை நடத்தும் ஹரிஜன விவசாயிகளாகவும் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால், இவர்களில் பெரும்பாலோர் இன்று நிலமில்லாது ஏழைமக்களாக, விவசாயக் கூலிகளாக அதாவது நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பெரு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு வேலையாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை கணக்கிடாவது இந்த குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை நாம் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு விடப்போது அதிலே எத்தனை மெம்பர்கள் இவர்களைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களென்பதையும் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். பட்டதாரிகளும், சட்ட நிபுணர்களும், பணக்காரர்களும், பெருநிலச் சுவான்தாரர்களும் இருந்து கொண்டு இருந்தால் ஆட்சியாளர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ அதற்கு எதிர்மாறாகத்தான் அவர்களுடைய கருத்து இருக்கமுடியும். எனவே இன்று இந்த பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களையும், பணக்காரர்களையும் இந்தக் கமிட்டியில் ஆட்சியாளர் எந்த காரணத்திற்காக, எந்த நோக்கத்திற்காக கொண்டுவருகிறார்களோ அது உண்மையிலே பலனளிக்கக் கூடாத நிலைமையில் வந்து சேருமென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களும், ஏழை விவசாயிகள், ஹரிஜனங்கள் அதாவது 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்போர், இன்னும் அரசாங்கத்தால் மான்யம் கொடுக்கப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்போர், தரிசு நிலங்கள், தியாகி நிலங்கள் போன்ற நிலங்களை வைத்திருப்போர்தான் தங்கள் நிலங்களைக் கஷ்டப்பட்டு நேரிடையாக பயிரிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, தாங்களும் உண்டு களித்து, நமக்கும் உணவை அளிக்கிறார்கள். இந்த மக்கள் இன்று சுபிட்சமாக இருக்கிறார்களா என்று ஆட்சியாளர்கள் கண்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு எப்படி வரி விதிக்கப்படுகிறது, பெரும் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு எப்படி வரி விதிக்கப்படுகின்றது என்பதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு ஒரு முனை வரி, சிறு நிலம் வைத்திருப்போருக்கு மற்றொரு முனை வரி போடப்படுகின்றது. இதையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் பெரும் பணக்காரர்கள் இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு, இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு, ஏழை விவசாய மக்களுக்குபோடப்படுகின்ற வரியைக் காட்டிலும் அதிகமான வரி விதித்தாலும் அந்த அளவு வரியை அவர்கள் தயங்காமல் கொடுக்கமுடியும். முதலில் சாக்கு போக்கு சொல்லிக் கொண்டு எதிர்த்தாலும் கூட, அரசாங்கம் விதிக்கின்ற நியாயமான வரிகளை இந்த பணக்கார பெருநிலப் பிரபுக்கள் தயங்காமல் கொடுத்து விடுவார்கள்.

[Sri A. Ratnam]

[18th May 1954]

ஆனால் அதே நேரத்திலே இந்த பெருநிலப் பிரபுக்களுக்கு அவர்களுடைய ஆதிக்கத்திலேதான், அவர்களுடைய கையிலேதான் இந்த கிராம முனிசிப்புகள், கர்ணங்கள் அடக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி ஒரு கிராமத்திலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 15 ரூபாய் வரி விதிக்கப்படுகிறான். ஆனால் பெருநிலச்சுவான் தாரகர்களுக்கு ஏக்கருக்கு 5 ரூபாய்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 6 மாதங்களுக்குதான் தண்ணீர் வாய்க்காலில் விடப்படுகிறது. அதிலும் தண்ணீர் விடப்படும் வாய்க்கால்கள் எல்லாம் எங்கு இருக்கின்றன என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அவைகள் பெரும்பாலும் பணக்காரர்கள் வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்கு அருகாமையிலே போய்க்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் மேட்டு நிலப் பிரதேசங்களுக்கு சரியானபடி வாய்க்கால் வசதி கிடையாது. குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுடைய, பிற்பட்ட வகுப்பாருடைய நிலங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்த மேட்டு நிலப்பிரதேசத்திலேதான் அடங்கியிருக்கிறது இப்படி ஆறு மாதங்களுக்கு தண்ணீர் போகக்கூடிய வசதியால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படுவது கிடையாது. இருந்தாலும் அரசாங்கத்தார், ஆட்சியாளர்கள் வரி வசூலிப்பதில் ஏழைமக்களைத்தான் அதிகமாக வற்புறுத்திக் கேட்கிறார்கள்; அவர்களைத் தோற்றுச் செய்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த குறைகளை யெல்லாம் ஆட்சியாளர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஏழை விவசாயிக்கு ஒரு நியாயமான வரி விதிப்பதற்கு வரையறுக்க முன்வரவேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு ஒருவிதமான வரி, ஏழைகளுக்கு ஒருவிதமான வரி என்றிருக்கக் கூடாது. அப்படி வசூலிப்பது அவர்களுக்கு பெரும் கஷ்டத்தைத்தான் உண்டாக்குகிறது. பெரும் பணக்காரர்கள் கொழுப்பதற்காக, நிலப்பிரபுக்களுக்கு அதிக வருமானம் வருவதற்காக இந்த ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்களுடைய கஷ்டத்தை யெல்லாம் போக்கவேண்டும். அவர்களுடைய நன்மையை, அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டியது இந்த சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பொறுப்பாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் பிற்பட்ட வகுப்பினரை, ஹரிஜன மக்களை அதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு நேரிடையாக உற்பத்திப் பெருக்குக்கு வேண்டிய யோசனைகளையும், மற்றும் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமபடியான இதர காரியங்களையும் செய்யமுடியும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்திலே, ஏழை விவசாயிகள் கடந்த சில வருஷங்களுக்காக பருவ மழை பெய்யாத விளைச்சல் இல்லாதது அவதிப்பட்டு, இப்பொழுதுதான் சற்று வருவாயை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக மழையே இல்லாத நிலங்கள் பெறும் தரிசாக்கி கிடந்தன. இப்பொழுதுதான் தங்கள் உழைப்பை யெல்லாம், வியாவையை எல்லாம் நிலத்திலே சிந்தி, அதோடு கடன் வாங்கி பூம்பைப் பண்படுத்துவதற்கு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் இனிமேல் தங்களுடைய கஷ்டங்கள் தீர்ந்து விடுமென்று எண்ணிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இனி வரும் விளைச்சலால் தங்களுடைய கடனை யெல்லாம் ஓரளவு திருப்திகரமாக அடைத்தவிட முடியுமென்று எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மேலும் அதிகப்படி வரியை இச்சமயத்தில் போடுவது நியாயமாகாது; பெரும் தவறேயாகும். ஆனால் இன்றைய அளவிலே பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எங்கிருக்கின்றன, பெரிய பெரிய அணைக் கட்டுகள் எங்கிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் அவ்வளவும் அதிகப்படியான, நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்திருப்போரின், பெரும் நிலச்சுவான்தாரர்களின் நிலங்களுக்கு அருகாமையிலேயே கட்டப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் ஒன்றிலிருந்து ஐந்து ஏக்கருக்குள் நிலம் வைத்திருப்போர்களுக்கு இதனால் ஒருவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லாத நிலைமையிலேதான் இன்னும் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதவே இன்றைய உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்கு பெரும் தடையாக இருக்கிறது என்றுகூட நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். முக்கியமாக இவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்தால்தான் நம்முடைய உணவுப் பற்றுக்குறையை

18th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

நிவர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். இவ்வாறெல்லாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யாததால் தான் இன்று எங்கு பார்த்தாலும் நிலச்சுவானதாரர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கு மிடையே சண்டையும், கிளர்ச்சியும் இருந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். எங்கெங்கே பெருநிலச் சுவான்தாரர்கள் இருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கே ஜமீன்தார்கள் இருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கு பணக்காரர்கள் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளை அடிமைகளாக நினைத்து வேலை வாங்குகிறார்களோ அங்கெல்லாம் பெரும் கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே இன்றைய நிலையில் சர்க்கார் இம்மாதிரியான ஏழை மக்களுடைய பிரச்சனையில் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஆட்சியாளர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்; உணவு பற்றுக்குறையை பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்பதை நம் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“உணவில் சுயதேவையை நம் நாடு அடையவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற நாம், ஏழை விவசாயிகள் எல்லாம் சுபீட்சமாக, சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற நாம், நம் நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகமான அளவில் பெருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற நாம் யாருக்கு அதிகமாக நிலங்கள் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு அதிக வரி போட உத்தேசிக்க வேண்டும். யாருக்கு குறைவான நிலமிருக்கிறதோ அவர்களுக்கு நாம் போடும் வரியினால் எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாமலிருக்கும் படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு குறைந்த அளவில் வரி போட்டாலோ அல்லது இருக்கும் வரியை எல்லாம் ரத்து செய்தாலோ ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும். இந்த விதத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் மனமுவந்து, முன் வந்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்குப் பெரிய நிலச்சுவான்தார்களின் உறவினர்கள்தான் ரெவினயூ இலாக்காவில் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு தங்களுடைய நிலனைக் கருதி எவ்வளவு குறைந்த வரியைப் பெரிய நிலச்சுவான்தார்களைக் கடவேண்டுமென்று சொல்லலாமோ அவ்வளவு சலுகையையும் அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நம் நாட்டு ஏழை மக்கள் எப்படியிருந்தார்களோ அப்படியேதான் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் பொருளாதார நிலையில் முன்னேற்றம் அடையச்செய்ய எந்த வழியையும் சர்க்கார் கையாளவில்லை. எனவே இதனை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு வரியே கிடையாது என்று செய்யத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“ஆகவே சிறு சிறு ஏழை ஹரிஜன, தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளின் நிலனைப் பாதகாக்கும் முறையில் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்யும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஏழை விவசாயிகளின் பிரதிநிதிசூனாக உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார்களுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் அவ்வாறே கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I intervene in the debate with a view to obtain classification from the Government. Sir, the crucial date in clause 3 is 1st January 1947. From that date at least in my district and one or two other districts where famine has been prevalent and scarcity conditions have been prevailing, large sums of money have been spent under the head 'Famine Relief Works'. I learn that in my own district, nearly a crore of rupees has been spent for famine relief. Moneys were spent in a haphazard way for the improvement of canals, channels, tanks, wells, reservoirs, ponds, etc., as mentioned in clause 2 (4) of the Bill. Besides this, large sums of money

[Sri S. Panchaksharam]

[18th May 1954]

have also been spent all over the State under the head 'Grow More Food Campaign', and these sums also have been utilized for the improvement of canals, channels, ponds, etc., owned or controlled by the Government. Recently, Sir, under a scheme called the 'Special Development Work', large sums of money were being spent in the districts, contributions being partly made by the Centre and partly by the State Government. These amounts also are being spent over the renovation of canals, channels, tanks, wells, reservoirs, ponds and pump-sets, etc. Such and similar expenses have been incurred from 1st January 1947. Under the Special Development Works, it is not the entire sum that is spent by the Government for the renovation of the items mentioned in clause 2 (4). The Government do not spend the entire amount, but they call for contributions from the villagers, from the panchayats, if they are in existence, or from respectable residents of the village, so that if 50 per cent of the amount of the estimated cost of the work is contributed by the villagers or the panchayat or any other interested body, then 50 per cent is being spent by the Government or from out of the moneys granted by the Central Government. So, pooling all these resources altogether, moneys have been spent for the renovation of irrigation works in the villages. Therefore, moneys have been spent by the Government under three heads, famine relief, Grow More Food Campaign, Special Development Works and such similar works and canals, etc., owned or controlled by the Government have been improved to some extent. I want to know whether under this Bill such works which have been improved under the three heads of schemes referred to by me will be taken into consideration for the levy of betterment tax. If the Government take them into consideration and if the matter is to be worked out by the district authorities, they will certainly include all these items of expenditure and wherever lands have been improved under the three heads of schemes referred to by me to be made. If these works are to be taken into consideration, I would request the Government to drop these things. Wherever the Government have solely or completely spent moneys for the improvement of irrigation works which are owned or controlled by them, it is only such works that ought to be taken into consideration for the levy of betterment contribution. I want clarification, Sir."

SRI K. PARTHASARATHY :—"A point of order, Sir. An hon. Member of this House Sri K. T. Raju was found having conversation with a press representative, he being near the Press Gallery. Is the hon. Member in order in doing that?"

DEPUTY SPEAKER :—"Hon. Member Sri K. T. Raju is in his seat now."

* SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் இருக்கக்கூடிய இந்த நிலவரி அபிவிருத்தி மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, அவர்கள் உடனடியாகச் செய்யலிருந்த தப்பிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்துவிட்டார்கள் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது."

18th May 1954]

[Sri V. Madanagopal]

“இன்று சென்னை ராஜ்ய அரசாங்கத்தார் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு மிக மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் அவசியமானது என்பதையும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் வாஸ்தவம். அதை விஸ்தாரமான ரீதியிற் தொடர்ந்து செய்யவேண்டுமானால் சர்க்காரின் பொருளாதார நிலைமையும் சீராக இருந்து கொண்டேயிருக்கவேண்டியதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். ஆகவே தான் ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்தால் அதனால் லாபம் அடையக்கூடிய மக்கள் தங்கள் லாபத்தில் ஒரு சிறிய பங்கை சர்க்காருக்கு வரியாகக் கட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது ரொம்பவும் நியாயமானது. நோக்கமும் நல்லதுதான். ஆனால் இந்தப் புனிதமான நோக்கத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட மசோதாவானது இந்த நோக்கத்திற்கு முற்றிலும் முரணான ஒரு நிலைமையைத்தான் சிருஷ்டி செய்கின்றது என்பதை நாம் உணராமலிருக்க முடியாது.

“குறிப்பாக இன்றைக்கு சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதா வானது ஏற்கனவே முன்னேற வழியின்றி சீர்குலைந்திருக்கும் விவசாய பொருளாதார அமைப்பை மேலும் சீர்குலைக்கு மென்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. நாட்டு விவசாய மக்களின் பொருளாதாரத்தை (வாங்கும் சக்தியை) உயர்த்துவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியையும், வர்த்தகத்தையும் முன்னேற்றம் அடையுமாபடியாகச் செய்யமுடியும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தேசிய திட்டக் கமிஷன், இந்த அடிப்படையில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமானால் குத்தகை, வார விவசாயிகளுக்கு மொத்த விநாசசலில் கணிசமான அளவு உழைப்புக்கேற்ற லாபம் கிடைக்கும்படியாக பல சீர்த்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லி வருகிறது.

“ஆகவே பாசன வசதிக்காக அணைக்கட்டு கட்டும்போது அதனால் நன்மை 10-40 அடையுமென்று யார் என்பதைப்பார்க்கவேண்டும். பல ஏழை விவசாயிகள் அங்கே இரண்டு ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கரா என்று நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அந்தப் பூமியில் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் பாடுபட்டதன் காரணமாக பலர் கடனாளியாகி இருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த வர்ப்பைப் போட்டால் அவர்கள் வளைந்த முதுகை நிமிர்த்தி விட்டுக்கொள்வதற்குள் முதுகே முறிந்து விழும் வகையில் வரி போடுவது நியாயமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். புதிதாக புஞ்சையை நஞ்சையாக மாற்றவேண்டுமானால் வாங்ககால்வெட்டு, மண்வெட்டு, கரைபோடுதல் என்றெல்லாம் பல இனங்களில் ரூ. 250-க்கு மேல் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவனுக்கு நாலு ஏக்கரா இருந்தால் அவன் குறைந்தது ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தாகவேண்டும். அதோடு 500 ரூபாய் வேறு புதுக்கத்தாயும் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், இதனால் என்ன ஏற்படுமென்று பாருங்கள். பணம் படைத்த நிலப்பிரபுக்கள் வேண்டுமானால் அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ முடியுமே தவிர மற்றவர்கள் நிலத்தை விற்றுவிட்டே ஓடிவிடவேண்டிய நிலைமையானது ஏற்படும். அதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. இவற்றை நான் எனது சொந்த கற்பனையை வைத்துக்கொண்டு சொல்வதாக யாரும் எண்ண வேண்டாம். மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள பெரியாறு அணை கட்டிய காலத்தில் நிலத்தை செப்பனிட பணம் இல்லாமல் ஏழை விவசாயிகள் நிலத்தை குறைந்த கிரயத்திற்கு விற்றுள்ளார்கள். உதாரணமாக மதுரைக்கு அருகில் பொதும்பு என்ற கிராமத்தில் 6 ஏக்கர் நிலத்தை அன்று (பெரியாறு அணை கட்டிய காலத்தில்) மொத்தம் 18 ரூபாய்க்கு விற்றுள்ளார். இன்றைக்கு 18 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்பு பெருவதாக உள்ளது. அன்றைக்கு அதைப் பண்படுத்தி சாகுபடி செய்யக் கூடியவசதி அவனிடம் இல்லை.

“வதைப்போலவேதான் ஒரு நீர்ப்பாசன வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னால் பெரும் அளவில் வரி போட உத்தேசிப்பது சிறிய சிறிய விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்குமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. உதாரணமாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இதை நன்கு ஆலோசிக்க

[Sri V. Madanagopal]

[18th May 1954]

வேண்டும். புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக்கொண்டு வருவதால் அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலங்களின் மதிப்பு உயரும். விவசாயிசளுக்கு கொஞ்சம் லாபமும் வரும். ஆகவே அவர்களுக்கு வரி போடுகிறோம் என்று சொல்வதானது எப்படியிருக்கிறதென்றால் இன்றைக்கு பஸ் ஓட்டுகிறான் பஸ் முதலாளி. பெட்ரோல் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. டீசல் எண்ணெயைக் கொண்டு பஸ் விட்டால் டீசல் எண்ணெயின் விலை குறைவாததால் அவனுக்கு அதிக லாபம் வருமென்றும், அதனால் பஸ்வின் மூலதன மதிப்பு உயர்ந்துள்ளதாக கணக்கிட்டு, உயர்ந்த மதிப்பில் பாதிசை சர்க்காருக்கு கட்டவேண்டுமானால் பஸ்ஸை விற்கு வரி கட்டவேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியிருக்காது. ஆகவே மேற்சொன்னது எவ்வளவு நியாயமோ அவ்வளவு நியாயமானது இந்த வரி விதிப்பு முறையும்.

“அதோடு இன்றைக்கு இருக்கும் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் கொண்டே இந்த வரி நிர்ணயிக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் இதே தொகையை அந்த விவசாயி இருபது வருஷங்களுக்கு சர்க்காருக்குக் கட்டியாகவேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு ஒரு மூட்டை நெல் விலை 15 ரூபாயாக இருந்தால் இன்னும் இருபது வருஷங்களுக்கு அதே விலை விற்குமென்று சொல்லமுடியாது. நாளைக்கே அதன் விலை பத்து ரூபாயாகக் குறையலாம். ஆகவே விலை ஒரே நிலையாக இருக்குமென்று இந்தச் சர்க்காரால் உத்தரவாதம் அளிக்கமுடியாத நிலைமையில் எப்படி இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரியை நிர்ணயிக்க முடியுமென்று நான்கேட்கிறேன். அதோடு ஏற்கெனவே ஒரு கணமாய் இருந்து அதை ரிபேர் செய்தல் கூட நாளைக்கு அதனால் பாசன வசதி பெறுகின்ற நிலத்திற்கும் அந்த வரிபோடப்படுமென்று சர்க்கார் சொல்வார்களோ என்று ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவானது அடிப்படைக் கருத்துக்கே முற்றான வகையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்தும் பொறுக்குக் கமிட்டியும் இதனை அடிப்படையிலேயே சீர்திருத்த வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இதை அப்படியே கொண்டுவருவதற்கு முயலாமல் வேறுவகையில் வரி விதிக் அவர்கள் யோசனை செலுத்த வேண்டியதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். புதிய திட்டங்களைக்கொண்டு வரும்போது அதனால் அதிக நன்மை அடையும் நபர்களுக்கு வரி போடுவதைப்பற்றி ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் இது ஏழை விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் முறையில் வரக்கூடாது. வரி போட உத்தேசிக்கும்போது தாற்காலம் சக்தி உடையவர்களுக்கும் அவர்கள் தாங்கக்கூடிய வரியைப் போட சர்க்கார் உத்தேசிக்கவேண்டுமே தவிர சக்தியற்றவர்களை பாதிக்கும் வகையில் எந்த வரித்திட்டத்தையும் கொண்டு வருவதானது ரொம்பவும் வெறுக்கத்தகுது. ஒரு புதிய அணைக்கட்டிற்கு மொத்தம் செலவாகும் தொகையில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பகுதியை புதிய பாசன வசதியை பயன்படுத்தும் விவசாயிகளிடம் அதுவும் 25 ரூபாய்க்கு கீழ் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளுக்கு பூரண வரி விலக்கு அளித்துவிட்டு அதற்கு மேல் கிஸ்தி கட்டும் விவசாயிகளுக்குப் படிப்படியாக உயரும் விதத்தில் வரி விதிக்கவேண்டும். இதுபற்றி பொறுக்கு கமிட்டி நிதானமாக யோசனை செய்து வரி விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதியதாக சாகுபடி அபிவிருத்தி வரி போட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. ஆனால் அபிவிருத்தி வரியானது எந்த அளவு பாதிக்கிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஒரு கோணத்திலே பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது இன்றைக்கு அரசாங்கம் இந்த புதிய அபிவிருத்தி மசோதாவை இந்த சபையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த 52-ஆம் ஆண்டிலும் இதைப்பற்றி ஆலோசனை இருந்தது. ஆனாலும் எந்த அளவுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது இன்றை வரையிலும் முடிவுக்கு வரவில்லை. தெளிவு இல்லாமல் இருக்கிறது. 1949-ஆம் வருஷத்திலே ஜில்லா

18th May 1954]

[Sri K. R. Nallasivam]

போர்டு தேர்தல் நடந்த காலத்திலே எங்களுடைய பிராத்தியத்திலே கீழ் பவானிப் பிரதேசம், நிறைவேற்றப்பட்ட பெரிய திட்டங்களில் ஒன்று. அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு விவசாய மகாநாடு நடந்தது. அதற்கு வந்திருந்த மந்திரி அவர்கள் 130 ரூபாய் கொடுத்தால் போதுமென்று அன்றைக்குப் பேசினார்கள். 1949-ஆம் வருஷத்திற்கு பிரகு 1952-ஆம் வருஷம் இந்த மசோதா வந்தது. இந்த மசோதாவில் நலத்தினுடைய மதிப்பு அதிக வருமானத்தைப்போல் 10 மடங்கு உயருகிறது என்று கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. 1952-ஆம் வருஷத்திலே 30 மடங்கு உயருகிறது என்று கணக்கு போட்டிருந்தார்கள். 1949-ஆம் வருஷத்தில் 130 ரூபாய் என்று தெளிவாக சொன்னார்கள். 1952-ஆம் வருஷம் 30 மடங்கு உயருகிறது. பின்னர் ரிப்போர் நீங்கலாக, ஒரு சிறு பகுதியை இப்போதுள்ளதைப் போலவே 20 தடவைவாக கொடுக்க வேண்டுமென்று அப்போது சொன்னார்கள். இப்போது 10 மடங்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அதாவது முந்தியதாக கட்டிய திட்டங்கள் நமது மாகாணத்திலே பெருங்குறைவுதான். நஞ்சைக்கு திட்டங்கள் அதிகமாக இல்லாமல் புஞ்சைக்குத் தான் அதிகமாக திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கீழ் பவானி பிரதேசத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், இந்தப்புதிய வரியானது செலுத்த முடியாத அளவுக்கு பிரம்மாண்டமானதாகத் தோன்றுகிறது. சமீபத்திலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாய் உள்வங்குத் தான் அதாவது யார் சர்க்காரிடத்திலே குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார்களோ, அவர்களுடைய விஷயத்தைதான் அதிகமாக கவனிக்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்து மக்களிடத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட தகவல் எதுவும் வந்துள்ளதாக மந்திரி அவர்களுடைய பரஸங்கத்திலிருந்து தெரியவில்லை. இன்றைய விவசாயிகள் மிகவும் தத்தளித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் ஒரு கூட்டம் போட்டு இந்த வரியைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் சொல்லவில்லை என்றால் அது அவர்களுடைய தவறுகாது. அவர்கள் இன்று மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த வரியை இன்றைக்குள்ளே மசோதாவில் இரண்டு வருஷ காலத்திற்குள் திருப்பிக் கொடுக்கலாமென்றுமிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த அபிவிருத்தி வரி இவ்வளவு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விவசாயிகளிடம் சொன்னால், அந்த வரியினுடைய தன்மையை அவர்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இன்றைக்கு அவர்களிடத்தில் ஒருவித குரலும் எழும்பாது. இங்கு நான் சட்டப்பையில் இன்றைக்கு அதைப்பற்றி சொல்லுகின்றேன். ஆகவே இந்த நிலையில் நாம் இவைகளை யெல்லாம் கவனமாகப் பார்க்கவேண்டும்.

“இன்று மொத்த மதிப்பில் கணக்கெடுக்கப்படுவதாக இங்கு பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒரு பொருளை மதிப்பிடுகின்றோம். இன்றுள்ள விலை முன்பு இருந்ததைப் போல் இருப்பதில்லை. யுத்த காலத்திலே விலை உயர்ந்திருந்தது. அதற்குப் பின்னர் கொஞ்சமாக கொஞ்சமாக இறங்கி வந்திருக்கிறது. ஆகவே யுத்தத்திற்கு முன்னால் 1938-ம் ஆண்டிலே இருந்த விலைகளின்படி நாம் நிர்ணயிக்க முடியாது. அப்படி நிர்ணயிப்பதும் மிகத் தவறு. இந்த மசோதாவிலே அந்த சட்டமானது மொத்த மதிப்புப்படி கணக்கிடப்படுகிறதென்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமையில் இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் நிச்சயமாக பொருள்களின் விலை குறையும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே மூன்று வருஷத்திற்கு பின்னால் 4:1-ஆம் வருஷமானாலும் அல்லது 1953-ஆம் வருஷமாவது இருந்தாலும் சரி இடையிலே பொருள்களின் விலை மாறுதலடைந்திருக்கிறது. ஆகவே அதைக்கொண்டு நிர்ணயிக்க முடியாது. ஆகவே அப்படி நிர்ணயிக்கப்படுமானால் விவசாயிகளுக்கு பெருவாரியான பாதகமேற்படும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது ஏறத்தாழ விளைபொருள்களின் விலை இன்னும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் இரண்டு வருஷங்களில் நிச்சயமாக விலை பாதிவாகக்கூடிய அறிகுறிகள் காணப்படுவதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். கடந்த தினங்களில் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் குறிப்பாக விளைபொருள்களின் விலை கடந்த சில வருஷங்களாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக

10-50
a.m.

[Sri K. R. Nallasivam]

[18th May 1954]

குறைந்துகொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்போது போடப்படுகின்ற மதிப்பு 20 வருஷ காலத்திற்கு போடவேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு உற்பத்தி மதிப்பை வைத்துக்கொண்டு வரியை நிர்ணயிப்பதைவிட முன்னால் சர்க்கார் 6 பொதிக்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கிறதோ அதிலே கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் நாலில் ஒரு பங்கு அன்றைக்கு தீர்வையாக கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே வரியை வருமானத்திற்கு தகுந்தபடி போடுவதே சரியாகும். நாம் கணக்கைப் போட்டுப் பார்த்து பிரதி வருஷம் ஒன்றுக்கு சராசரியாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இந்த மசோதா பிரகாரம் 50 ரூபாய் குறைந்த வரி விதிக்கப் படுகிறது. இதிலும் ஒரு விசேஷமான சலுகை இருக்கின்றது. இப்படி ஒரு விதத்தில் உதவுவது யாருக்குப் பணப்படுகின்றால், பணக்காரர்களுக்கு என்றே சொல்லவேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டாமென்று கூறவில்லை. நிலத்தின் ரிப்பேர் நீங்கலாக ஒரு தடவையிலே பணத்தை கட்டிவிட்டால் அந்தத் தொகைக்கு அவருக்கு 20 சதவிகிதம் லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால் இத்தொகையை ஏழை விவசாயிகளால் கட்ட முடியாது. 10 ஆண்டுகளாக கட்டுவதற்கே அவர்களுக்கு கஷ்டம். அநேகமாக பெருவாரியானவர் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரிப்பேர் செய்வதற்கே பணமில்லை. அதைத் தவிர நிலத்தைப் பணப்படுத்தி பயிரிட வேறு பணம் தேவைப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் அவர்களிடத்திலே பணம் கிடையாது. சமீபத்திலே அரசாங்கத்தார் இதை யெல்லாம் உணர்ந்துதான் அவர்களுடைய நிலைமை கொஞ்சம் முன்னேற கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள்.

“இப்பொழுது புஞ்சைக்கு திட்டங்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலங்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் விகிதம் 20 வருஷங்களுக்கும் பாசன வசதிக்காக கட்ட வேண்டுமென்று, நிலத்தின் மதிப்போடு கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது நஷ்டமேற்படுகிறதாயினால் இன்று பலர் நிலத்தை விற்றதற்கு கூட தயாராக இருக்கிறார்கள். நிலங்கள் வாங்க வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது மிகக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கலாம். ஏக்கர் ஒன்று 50 ரூபாய்க்கு வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். காரணம் இந்த நிலச் சீர்திருத்த பயத்தாக்கல் வியாபாரிகள் யாரும் நிலத்தை வாங்குவதற்குத் தயாராக இல்லை. 100, 200, 500 ஏக்கரா நிலங்கள் வைத்திருக்கும் தஞ்சாவூர் மிராச்தார்கள் இந்த யுத்த காலத்திலே ஏராளமாக சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே மிராச்தார்கள் கோயம்பத்தூரிலே, சேலத் திலே நிலம் வைத்திருப்போர் 500 ஏக்கர் வைத்திருந்தாலும் சரி, 5 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருந்தாலும் சரி கடன் சுமையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“லோயர் பவானியில் புஞ்சைக்குத் தண்ணீர் அதிகமாக விடப்படுகிறது. 3 அல்லது 6 மாதத்திற்கு தண்ணீர் விடுவார்கள். அதற்குள் இரண்டு வெள்ளாளமை எடுத்தாக வேண்டும். பருத்தியாக இருந்தால் 6 மாதத்திற்கு ஒரு வெள்ளாளமைதான் முடியும். சோளம், கம்பு, ராசி முதலியவைதான் பயிரிட வேண்டும். மீதி எந்தப் பயிரானாலும் முடியாது. வாரத்திற்கு ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படும். இவைகளை வைத்துக் கொண்டு சராசரியாக கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால் சமார் வருகின்ற பணம் ரூ. 50 என்று வைத்துக்கொண்டால், தீர்வை சராசரி 12 ரூபாய் கட்டியாக வேண்டும்; சர்க்காருக்கு ஷஸ்தி 2 ரூபாய்; நிலத்திற்கு 1 ரூபாய்; மற்றொன்றுக்கு ரூ. 4. இதுபோன்று பல வரிகள் கட்டியாக வேண்டும். சமார் 70 ரூபாய் வரையில் வருஷத்திற்கு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு போகத்திலே ஏக்கருக்கு 5 பொதி கிடைக்குமென்றால், தண்ணீர் பாசன வசதியால் மேலும் 3 பொதி கிடைக்கலாம். புஞ்சை நிலத்திற்கு கிணற்றுப் பாசனமும், மழை நீரும்தான் வேண்டும். இந்த புஞ்சை நிலங்களுக்கெல்லாம் கீழ் பவானித் தண்ணீர்தான் விடப்படுகிறது. அத்தண்ணீர் மிகவும் நன்றாக இருந்தாலும், புஞ்சை நிலத்தில் திடமான வெள்ளாளமை வராது. ஏராளமான இயற்கை உரத்தையும், மற்றும் கம்போஸ்ட் உரத்தையும், விஞ்ஞான எருக்களையும் ஏராளமாக போட்டால்தான் ஒருவித

18th May 1954]

[Sri K. R. Nallasivam]

முட்டுக்கள் எதுவுமின்றி நல்ல வெள்ளாமை காணமுடியும். ஆகையாலே இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, அதோடு என் யோசனைகளை உபயோக கரமான திட்டத்தோடு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு வைக்கும்போது சேர்த்துக் கொண்டால் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்குமென்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. KANDASAMI:—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பல விஷயங்கள் பேசியாகிவிட்டது. இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்தக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்காக நான் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ பொறுக்குக் கமிட்டி இதனைப் பரிசீலிக்கும் போது இம்மாதிரி அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பல இடங்களுக்கும் சென்று விசாரணை நடத்த வேண்டும். எல்லா கட்டங்களிலும் பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தை நன்கு தெரிந்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நெருக்கடியில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதனால் பலன் அடையும் பிரதேச மக்களிடமிருந்து அவர்கள் அடையும் லாபத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை வரியாகப் போட்டு சர்க்கார் வாங்குவது நியாயமாக இருக்கலாம். அதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஏன் இப்படி வரி வசூல்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வேறு ஒரு பகுதியில் புதுத்திட்டத்தை சர்க்கார் மேற்கொள்ள முடியுமென்றும் சொல்லலாம்.

“ ஆனால் முக்கியமாக ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தப் பிரதேசங் களில் பல ஏழை விவசாயிகள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை இன்றைக்கு உயரவேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒரு முகமாகப் பாடுபட்டாக வேண்டும். இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் அவர்களுடைய நிலைமை எவ்வாறு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் பூமியுள்ள ஒரு விவசாயிக்கு முன்பு 400 ரூபாய் வந்தால் இந்தத் திட்டத்தினால் அவனுக்கு இன்னும் ஒரு 50 ரூபாய் வேண்டுமானால் அதிக வருமானம் வந்திருக்கலாம். அதனால் அவனுடைய நிலைமை உயர்ந்தவிட்டதாக நாம் எண்ண முடியாது. ஆகவே இவனுக்கும் வரி போடப்படுமென்று சொல்வதானது சரியாகாது என்பதே என் அபிப்பிராயம்.

“ இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய பெரும்பாலான வருமானம் நிலத் திலேயே செலவு செய்யப்பட்டுவிடுகிறது. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வேண்டுமானால் நல்ல லாபம் இருக்கலாம். நண்பர் ஸ்ரீ நல்வசிவம் பேசும்போது யுத்த காலத்தில் தஞ்சாவூரிலுள்ள மிராசதார்கள் வேண்டு மானால் கொள்ளையடித்திருப்பார்கள், கோயம்பத்தூரிலுள்ள பலர் கடனா லியாகவே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் சரி, கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலும் சரி, அங்கங்கேயுள்ள மிராசதார்கள் கொள்ளை யடித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ராஜ்யம் பூராவிலு முள்ள விவசாயிகள் ஈரத்துணியால் அடிவயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இதையாறும் மறுக்கமுடியாது.

“ இன்றைக்கு வரி போடும்போது ஒரு சமனாக, ஒரே கண்ணோட்டத் தோடு நியாயமாகப் போடுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு ஏக்கரா பூமியுள்ளவனுக்கும் ஒரே வரி, ஆயிரம் ரூபாய் வருமானமுள்ளவனுக்கும் ஒரே வரி என்று போடுவதா நியாயமானது என்று நான் கேட்கிறேன். இது ‘ஈக்விடி’ என்று சொன்னால் இதனை நான் ஒரு நாளும் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. ஆகவே அவர்களுடைய நிலத்தையும் அவர்களுடைய வருஷ வருமானத்தையும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் வரி போடப்படுமென்று சொன்னால் அதைக் கூட ஒருவகையில் ஒப்புக்கொள்ளமுடியும். அன்றைக்கு

[Sri C. Kandasami]

[18th May 1954]

இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தின் சந்ததிதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகார வர்க்கம். ஐ.லி.எஸ். ஆபீஸர்கள் முதற்கொண்டு அடிப்படையில் இருப்பவர் வரை மனமாற்றம் இன்னும் பூர்ணமாக ஏற்படவில்லை. ஆகவேதான் இந்தமாதிரியாக மசோதாக்களே தயாரிக்கப்படுகின்றது. எப்படித்திருத்தி எழைமக்களைப் பாதிக்காத வகையில் இந்த அபிவிருத்தி வரியைப் போடலாமென்பதைப் பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டி நன்கு பரிசீலனை செய்தாக வேண்டும்.

“இன்னொன்று. இன்றைக்கு உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை ஒரே நிலையில் இருக்கும் என்பதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. இன்றைக்கு இருக்கும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நெருக்கடியைப் பார்க்கும்போது, ஏகாதிபத்திய வெறிபிடித்த நாடுகளுக்கும், இந்த நாட்டுக்கு முள்ள தொடர்பினால் இந்த நாட்டில் எந்தவிதமான விலைவாசியும் நிலையாக இருக்கமுடியாது. திடீர் திடீர் என்று வீழ்ச்சியுறத்தான் செய்யும். ஆகவே வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரி விதிக்கப்படுமென்று சொல்வதானது கொஞ்சம் கூட பொறுத்தமானது அல்ல. இன்றைக்கு ஒரு கலம் ரூ. 6 ஆக இருக்கலாம். நாளைக்கு இரண்டு ரூபாயாகக் குறைந்து விடலாம். இதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கும் விலையைக்கொண்டு வரியை நிர்ணயித்து விட்டால் அவர்கள் அதை 20 வருஷங்களுக்குத் தொடர்த்து கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் பல சிறிய சிறிய விவசாயிகள் அழிந்தே போகக்கூடிய நிலைமையும் உண்டாகலாம். இதனை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இதனைப் பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்தாகவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக வரி கட்டத் தவறியவர்களுக்கு 6% வட்டியோடு சேர்த்து அந்த வரிப் பணம் வசூலிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பெரும்பாலும் ஏழைகள் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். தினப்படி சாப்பாட்டிற்கே அவர்கள் கடன்வாங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது வரி கட்ட வேண்டுமென்றால் பணத்திற்கு அவர்கள் எங்கே போவார்கள். ஆகவே ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை கட்டுவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்படலாம். ஆனால் அதற்காக 6% வட்டியோடு சேர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வதானது ரொம்பவும் அநீதியானது. பெரிய லேவாதேவிக்காரர்களின் கொடுமையைக்காட்டிலும் இது அதிகக் கொடுமை வாய்ந்தது. இதையும் பொறுக்குக் கமிட்டி கவனித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு பல சில்திகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். அதற்கு என்ன முறை இருக்கிறதோ அதே முறையை இதற்கும் அனுஷ்டிப்பதில் ஆட்சேபனை எதுவும் கிடையாது.

“அடுத்தபடியாக மொத்தமாகக் கட்டுகிறவர்களுக்கு ‘ரிபேட்’ கட்டப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது நூறு ரூபாய் பணத்தை மொத்தமாகக் கட்டுவதென்றால் ரூபாய் 80 கட்டினால் போதுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி கொஞ்சம் நிவாரணம் கொடுப்பது சரியல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதேசமயத்தில் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதனால் யார் அதிக நன்மை அடையப் போகிறார்கள் என்றால் நிலப்பிரபுக்களும், பணக்காரர்களும் தான். அவர்களிடம் பணம் நிறைய இருக்கிறது. நூறு இல்லை, ஆயிரமானாலும் உடனடியாக பாங்கிற்குச் ‘செக்கைக்’ கொடுத்து பணத்தைக்கட்டி விடுவார்கள். இப்படி நிவாரணம் அளிப்பது அவர்களுக்குத்தான் பெரும்பாலும் சௌகரியமாக இருக்கும். பெருத்த பணக்காரர்களுக்குச் சௌகரியம் அளிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடேயே இதைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருந்தாலும் கூட அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. எனென்றால் கொடுப்பதைக் கொடுக்காதே என்று எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் அதைப்போலவே சிறிய சிறிய விவசாயிகளும் நன்றை அடையக்கூடிய வகையில் எதாவது செய்தாக வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அங்கே அந்த ஏழைச் சிறு விவசாயி கட்ட முடியா விட்டால் அவனிடம் 6% வட்டியும் சேர்த்து கட்டச் செய்வது மட்டும் நியாய

18th May 1954]

[Sri C. Kandasami]

மல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் : இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சலபமாக, எளியமுறையில் கஷ்டமில்லாமல் சிறிய சிறிய விவசாயிகளும் வரி கொடுக்கக் கூடிய ஒரு முறையை வரையறைத்தாக வேண்டும். அதைப்பற்றி நான் நினைத்தான் இன்றைக்கு இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. பலபட்சங்களில் நீர்ப்பாசன சம்பந்தமான பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்களே தவிர அதனால் மக்களுடைய தேவை பூர்த்தியாகவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்றைக்குப் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள், என்று சொல்கிறீர்களே ! ”

SRI C. KANDASAMI :—“ செய்யவேண்டியது ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது, அவையையெல்லாம் செய்யவில்லையென்று சொல்லியிருப்பேன்.

“ ஆகவே நான் கூறிய அடிப்படையில் பொறுக்குக் கமிட்டி இவ்விஷயங்களை எல்லாம் பல இடங்களுக்கும் சென்று ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—**“ Sir, I have carefully listened to the suggestions and remarks made by the hon. Members and they will all be considered at the Select Committee stage. I need not deal with them elaborately as quite a number of Members who have spoken on this Bill will be on the Select Committee. There will be no difficulty on that score.

“ Sir, the question was raised why the year 1947 was chosen. Sir, from the year 1943, the Government had been spending large sums of money on irrigation works and drainage works by way of repairs and otherwise. This kind of work was given a great impetus in the year 1947 under the Grow More Food Campaign. Even though we are entitled to take 1943 as the starting year, we thought that it would be much better to take 1947 since it was in that year that the Grow More Food Scheme was given a great impetus. Everybody knew about it. In fact, while undertaking certain works, it was explicitly made clear by the Government that they would levy a special betterment fee on such works. It is only for this reason that we have taken 1947 as a reasonable year.

“ It was said, Sir, small repairs and improvements made to the existing irrigation works might come under the mischief of this Bill. The hon. Member coming from my district, Mr. Panchaksharam Chettiar, also said that a lot of money—nearly a crore of rupees—was spent in North Arcot district during famine days on small irrigation works in order to give relief to the famine-stricken people and that these works might come within the purview of the Bill. I say ‘No, Sir’. What was done during the famine period will not come within the purview of this Bill. For instance, there is a big tank called the Kaveripak tank in North Arcot district. Some money was spent on removing the silt from that tank

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [18th May 1954]

and in digging a small feeder channel. On that account, the Government will not levy any fee by way of betterment contribution. I have given this as an example to show that such improvements will not come under the provisions of the Bill. It has also been made clear in the Statement of Objects and Reasons that the Bill will apply to expansion or alteration of irrigation and drainage works which have secured to the landlords an increased or steady and certain supply of water. It will not apply to cases where small repairs have been done which have not increased the supply of water or even ensured a regular supply of water. Further there is clause 11 relating to exemptions. It says—

‘ If, in the opinion of the Government, the enforcement or strict enforcement of all or any of the provisions of this Act will cause hardship in any case or cases, the Government may, by notification setting out the ground therefor, exempt either permanently or for specified period such case or cases from all or any of the provisions of this Act, subject to such conditions, if any, as the Government may deem fit to impose.’

So, there is ample safety provided in the Bill and it will not affect the ryots in a prejudicial way.

“ With regard to Malabar, Sir, whenever we deal with a certain measure, some peculiar or special provision has to be made with regard to Malabar. No doubt, it will be made here also, if necessary. The Select Committee will take care of it during discussion.

“ As regards returns from the scheme, it was said that we were charging six per cent which was very high. As a matter of fact, I may tell the House that we will be quite satisfied if we are able to get even one per cent. I am afraid, with regard to this measure, we will not get even that amount taking into account the long period over which the contribution is to be paid. The Government do not look at the scheme from that standpoint at all. We want to provide increased irrigation facilities. It is not a question of getting revenue for the State. That is not our sole object.

“ Then, Sir, with regard to computing the value, we are taking into account a number of years some of which may be good and some bad. Therefore, an average has to be struck and there will be no hardship at all involved in this process.

“ Coming to my friend who wanted that the interests of Harijans should be safeguarded, I do not know how Harijans' interests specially come in here. He is so much agitated over the question that he thought there were Harijan interests involved here also. Nothing of that sort will arise here. Of course, whatever affects other people will affect them also. After all, water is the same for all and there is not going to be a separate water for them. Bhavani water is the same to the Harijans as it is to others. Harijans are generally poor and many of them do not own lands. There are many backward classes living in the State and what affects Harijans will affect them also equally. I am, however, glad that

18th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

there is a Harijan Member in the Select Committee and I hope members of the Harijan community will reinforce him with all facts and figures available to them so that he may take care of their interests if any at the Select Committee stage. Sir, as the Bill is to be referred to a Select Committee, I need not at this stage meet every point made in the House in detail. I shall now read the names of Members of the Committee—

1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker.

2 Sri M. Chinnathambi Thevar.

3 Sri E. K. Sankaravarma Raja.

4 Sri B. K. Nallaswami.

5 Sri R. S. Arumugam.

6 Sri P. S. Rangaswami Naidu.

7 Sri S. Thinakaranasami Thevar.

8 Sri S. Arthanareeswara Gounder.

9 Sri S. Radhakrishnan.

10 Sri T. C. Narayanan Nambiar.

11 Sri S. Swayamprakasam.

12 Sri K. T. Raju.

13 Sri K. S. Lakshmipathi Naicker.

14 Sri C. Kandasami.

15 Sri K. R. Nallasivam.' "

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, be referred to a Select Committee consisting of—

1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker.

2 Sri M. Chinnathambi Thevar.

3 Sri E. K. Sankaravarma Raja.

4 Sri B. K. Nallaswami.

5 Sri R. S. Arumugam.

6 Sri P. S. Rangaswami Naidu.

7 Sri S. Thinakaranasami Thevar.

8 Sri S. Arthanareeswara Gounder.

9 Sri S. Radhakrishnan.

10 Sri T. C. Narayanan Nambiar.

11 Sri S. Swayamprakasam.

12 Sri K. T. Raju.

13 Sri K. S. Lakshmipathi Naicker.

14 Sri C. Kandasami.

15 Sri K. R. Nallasivam.' "

The Motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I appoint the Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker to be the Chairman of the Select Committee.”

[18th May 1954]

(2) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS
(AMENDMENT) BILL, 1954.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill^a, 1954 and move—

‘ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 23 Members (15 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Bill and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee.’

I shall give the names after the concurrence of the Council is obtained.

11-20
a.m.

“ In its judgment, dated 13th December 1951, a Division Bench of the Madras High Court allowed a petition presented by the head of the Shirur Math in the South Kanara district under Article 226 of the Constitution and directed the issue of a writ of prohibition against the settlement of the scheme connected with the Math initiated under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1927, subsequently amended and re-enacted as the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951. The main contention raised in the petition was that having regard to the fundamental rights guaranteed under the Constitution in matters of religion and religious institutions belonging to particular religious denominations, the law regulating the framing of a scheme interfering with the management of the Math and its affairs by the Madhathipathi conflicted with the provisions of Articles 19 (1) (a) and 26 of the Constitution. On the constitutional issues thus raised in the petition, the High Court pronounced quite a number of sections of the Act to be *ultra vires* by reason of their being in conflict with the fundamental rights guaranteed under Articles 19 (1) (f), 25, 26 and 27 of the Constitution. The matter was taken in appeal on behalf of the Government to the Supreme Court of India. The Supreme Court in its judgment, dated the 16th March 1954, dismissed the appeal and agreeing with the Madras High Court, declared sections 21, 30 (2), 31, 35, 56 and 63 to 69 to be invalid as they are in conflict with the fundamental rights and section 76 (1) of the Act to be void as it is beyond the legislative competence of the Madras State Legislature.

“ The Government bring forward the present Amendment Bill with a view to remedy the situation created by the Supreme Court's judgment and to amend the Act in conformity with the provisions of the Constitution. I shall now proceed to explain briefly the scope of this amending legislation.

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 14th May 1954.

18th May 1954]

[Sri B. Parameswaran]

“ Section 21 of the existing Act empowers the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, Deputy and Assistant Commissioners and other officers authorized by the Commissioner or the Area Committee to enter the premises of any religious institution or place of worship in the discharge of their duties under the Act. The Supreme Court has held that section 21, which confers on officers' unregulated and unrestricted right of entry into any part of religious institutions including the inner sanctuary and that too at all hours irrespective of any interference that might be caused to the due observance of the rights and ceremonies in them and without due notice to the trustees, contravenes Articles 25 and 26 of the Constitution. Clause 3 of the Bill, therefore, following the directions given by the Supreme Court, provides for notice being given to trustee and for the usages and practices of the institution being observed by an officer in making an entry. The amendment incidentally enables the Commissioner to nominate, if necessary, any servant, including an ‘ archaka ’ of a religious institution, to make an entry into any part of a temple or math including the Sanctum Sanctorum.

“ Section 23 of the existing Act imposes a duty upon the trustee to obey all lawful orders under the Act issued by the Commissioner, the Deputy or Assistant Commissioner or the Area Committee. Clause 4 of the Bill makes an addition to this section which requires that the authorities mentioned shall, while exercising their powers of control and superintendence, as far as practicable, observe, the forms and ceremonies or usages appropriate to the religious institution or math concerned.

“ Sub-section (1) of section 30 of the Act declares the right of the trustee of a religious institution to incur expenditure, out of the funds in his charge, for securing the health, safety or convenience of disciples and pilgrims and for the training of archakas, adhyapakas, etc. Sub-section (2) of section 30, however, requires that in incurring the expenditure the trustee shall be guided by any general or special instructions which the Commissioner or the Area Committee may give. The Supreme Court has held that this provision constitutes an unreasonable restriction on the right of the trustee. Clause 5 of the Bill therefore deletes sub-section (2) of section 30.

“ According to the Supreme Court the objection raised in respect of section 30 (2) will apply also to section 31 which enables the trustee to spend the surplus income of the institution for the purposes specified in section 59 (1) with the previous permission of the Deputy Commissioner. The Supreme Court has held that the stipulation that the surplus income can be spent only for the purposes specified in section 59 (1) and that too with the permission of Deputy Commissioner places a burdensome restriction upon the property rights of the trustee sanctioned by usage and has the effect of impairing his dignity and efficiency as the head of the

[Sri B. Parameswaran]

[18th May 1954]

institution. The existing section 31 is, therefore, being deleted to meet the objections raised by the Supreme Court and a new section 31 is being substituted by clause 6 of the Bill.

“ On the analogy of section 47 of the Orissa Hindu Religious Endowments Act, 1939, which has been held to be valid by the Supreme Court, the new section 31 provides for the cypres application of surplus funds of endowments. Under this section the Commissioner can, after holding the necessary inquiry and after satisfying adequately the purposes of any institution and setting apart a sum sufficient for the repair and renovation of buildings connected with it, authorize the utilization of any surplus funds towards religious, educational or charitable purposes. The Commissioner can also create reserve funds for the institution out of the surplus income. Provision has also been made for the publication of the Commissioner's order under the section and for suit against the order within six months of its publication.

“ Clause 7 of the Bill inserts two new sections 31-A and 31-B. New section 31-A provides for the validation of past appropriation of surplus funds made by the trustee under the existing section 31 with the permission of the Deputy Commissioner, and for the filing of a suit by any interested person (within a period of six months, from the commencement of the Amendment Act) against any such appropriation made by the trustee. New section 31-B provides for an appeal to the High Court against the order of the lower Court.

“ Section 39 (2) of the Act provides that where an institution has both hereditary and non-hereditary trustee, the Commissioner can appoint non-hereditary trustees as and when vacancies occur. Clause 9 of the Bill meets the objection to section 39 (2) by the Madras High Court by providing that the Commissioner shall appoint non-hereditary trustees only in case of mismanagement and that too only after giving due notice to the hereditary trustees and after holding an inquiry.

“ Section 52 of the Act specifies the grounds on which a suit can be filed for the removal of the trustee of a math or specific endowment. Clause 10 of the Bill provides for the filing of such suits on certain additional grounds, viz., waste of funds, adoption of devices to convert the income of the institution into pathakanika or leading a life inconsistent with the sanctity of the office.

“ Section 55 of the Act has been held *ultra vires* in so far as it obliges heads of maths to maintain accounts of receipts and disbursements of pathakanika and to spend pathakanika on purposes connected with the institution. Clause 11 of the Bill provides for the heads of maths maintaining accounts of receipts of pathakanika (but not of expenditure) and for their spending pathakanika in any manner authorized by the usage of the institution.

18th May 1954] [Sri B. Parameswaran]

“ Both the Madras High Court and the Supreme Court have invalidated section 56 of the Act which empowers the Commissioner to require the trustee to appoint a manager for the administration of the secular affairs of the institution and in case of default to make the appointment himself. Clause 12 of the Bill deletes this section.

“ Sections 63 to 69 of the Act provide for the notification by the Commissioner of religious institutions and for the appointment of Executive Officers for the better administration of the endowments of the institutions. The Supreme Court has held that these provisions are extremely drastic in character and has declared these to be void. Clause 13 of the Bill introduces a new section 62-A which makes sections 63 to 69 inapplicable to maths or other religious institutions having hereditary trustees with a beneficial interest in the income of the institution.

“ Section 76 (1) of the Act provides for the payment of annual contributions to the Government by institutions not exceeding 5 per cent of their income for the services rendered by the Government. The Supreme Court has held that as these contributions are not earmarked or specified to defray the expenses incurred by the Government in performing the services they have to be treated as tax and not as fee and that consequently section 76 (1) is beyond the legislative competence of the State Legislature. Clause 17 therefore amends this section making the contributions payable to the Commissioner instead of to the Government.

“ Clause 18 of the Bill (which introduces three new sections 80, 81 and 82) further provides for the appointment of the Commissioner to be a corporation sole, for the constitution of a fund to be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund to which the contributions under section 76 (1) shall be credited and for vesting the Fund in the Commissioner. Provision is also made for the validation of contributions already collected by the Government.

“ Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of this amending legislation. The judgments of the Madras High Court and the Supreme Court of India have practically rendered the existing Act largely inoperative and I am sure the House will certainly agree that this legislation is extremely important as well as urgent. I accordingly commend the Bill for consideration of the House.”

[18th May 1954]

(3) MOTION UNDER RULE 85 OF THE ASSEMBLY RULES re
MEETING OF JOINT SELECT COMMITTEE ON IRRIGATION
(LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954.

MR. SPEAKER :—“ The House would remember that the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, has been referred to a Select Committee. If the Committee wants to meet in any place other than Madras, it should obtain the permission of the House. The Hon. Minister will move for permission of the House.”

THE HON. SRI M. A. NANICKAVELU NAICKER :—“ I am sorry, Sir, I omitted that matter. I move—

‘ That under rule 85 of the Assembly Rules, the House gives permission to the Select Committee on the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954, to sit anywhere in the State and not necessarily in Madras.’ ”

MR. SPEAKER :—“ I do not think there is any objection. I hope all hon. Members agree to the proposal, and I take it that it is passed.”

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS
(AMENDMENT) BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 23 Members (15 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amedment) Bill, 1954.’ ”

The motion is before the House for discussion.

11-30 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to take this opportunity to express my disappointment, or shall I say my disgust at the way in which the problem of Hindu Religious Endowments has been handled by the successive Governments of the State. It is said that we are a secular State. Nonetheless we are armed with powers to legislate in regard to properties owned by religious institutions. One can understand the Government's bringing a measure, a general measure so to say, affecting all the religious institutions. But, it has been the practice of this State to choose, probably with the best of intentions, only Hindu Religious institutions and the progress of legislation with regard to this matter has only been from confusion to confusion. As a result of this, as said by the Hon. Minister, we have today practically no legislation governing the point. We have reached a stage when we have neither religion nor endowments. Sir, the history of legislation relating to religious institutions has been an attempt of the Government to create certain fields of

18th May 1954] [Sri B. Parameswaran]

only an emergency measure. This is only to remedy the defects and keep the administration going on, it has been decided by the Government that the Act should be amended in conformity with the provisions of the Constitution.

“ Sri K. R. Viswanathan and Sri Nallaswami pointed out certain defects in the administration. I will look into them and the Select Committee also will look into them.

12-20
a.m.

“ With regard to the points raised by Sri Ratnam, most of them seem to be impracticable. I shall consider such of those points as are really constructive. But I can give him this assurance that the interests of the Harijans will be sufficiently safeguarded.

“ I do not think there is anything else to be said except that all the points raised by the hon. Members will be taken into consideration when the Select Committee sits.”

MR. SPEAKER :—“ When will the Hon. Minister give the list of names of the Members of this House who will be on the Select Committee? Is it after getting the concurrence of the Legislative Council to this motion? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 23 members (15 members of the Assembly and eight Members of the Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1954, and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

(List of names to be furnished after the concurrence of the Council is obtained). ”

The motion was put and carried.

V—HALF-HOUR DEBATE ON THE MERGER OF LIBERATED FRENCH AREAS WITH THE INDIAN UNION.

MR. SPEAKER :—“ Before we take up the half-hour debate, I must tell the House that I have received answers for 180 questions. To-morrow is the last day of our sitting. Probably the House may be prorogued; I am not certain about that. I am thinking of placing all the 180 questions in the list of questions for to-morrow. We have to provide the time needed for the debate. So, on the questions reached in the first forty-five minutes, I will allow supplementary questions. The answers to the remaining questions will be merely read. On this condition, I am including all the 180 questions in the list of questions for to-morrow.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I throw a suggestion with your permission? Will it not be possible to allot two hours for questions? ”

[18th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ With the concurrence of the House, it can be done. Only nobody should raise any point of order.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ So what is the position? To-morrow we will have two hours for question-time? ”

MR. SPEAKER :—“ We may finish the questions within an hour and a quarter or an hour and a half or we may take two and a half hours. So I do not fix any definite time-limit. Only we shall have more than one hour.

“ In carrying on the half-hour debate, hon. Members should be very careful in their speeches. If I remember right, the question asked was whether the Madras Government approached the Central Government for the merger of the French territories with the Madras State, and the Minister said that the answer was in the negative. I do not know what kind of debate we are going to have. I must tell the House that the subject is a Central subject and hon. Members should not touch upon aspects relating to the Centre. Anyhow, as the House wanted a half-hour debate, I have allowed it.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திற்கு நேரம் ஒதுக்கியதற்கு சில சங்கடங்கள் இருந்தபோதி லும்கூட, இதற்கு நேரம் ஒதுக்கியதற்கு சபாநாயகருக்கு முதலில் என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமென்பது உண்மையே. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத் திற்கு நேரடியாக சம்பந்தமிருக்கிறது. எப்படிப் பார்த்தாலும் பிரெஞ்சின்தி யாவில் பெரும்பாலான பிரதேசங்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறது. இன்னொன்று, மாஹி போன்ற பிரதேசங்கள் மலேயாளத்திலே இருக்கிறது என்பதைத் தாங்கள் நன்கு அறிந்ததே. இந்தப் பிரதேசங்களில் ஏற்படக் கூடிய குழப்பம் தமிழ் நாட்டையும் நேரடியாக பாதித்திருக்கிறது. அதன்படி முன்னேற்றமடைந்துள்ள, விடுதலையடைந்துள்ள சில பிரெஞ்சுப் பிரதேசங்கள் நம்முடன் இணைய வேண்டுமென்பது பற்றி நம்முடைய சர்க்கார் மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கு அறிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட வேண்டு மென்பதற்காகவே இந்த பிரச்சனைக்கு விவாதம் வேண்டுமென்று நாங்கள் கூறியதற்கு காரணம். பிரஞ்சின்திய பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் நீண்ட காலமாகவே சுதந்திரம் வேண்டும், பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இங்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்கின்ற கிளர்ச்சியை நடத்தி வருவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். 1917-க்கு பிறகு இந்த இயக்கமானது மிகவும் வலுவடைந்தது.

“ இன்றைக்கு பிரெஞ்சுப் பிரதேசத்தின் பல பாகங்கள் விடுதலைப் போராட்டக் கிளர்ச்சி செய்து சுதந்திர பகுதிகளாக பிரிந்திருக்கின்றது. இந்தப் போராட்டத்தில் எண்ணற்றவர்கள் பல தியாகங்களைச் செய்திருக் கிறார்கள். உயிர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; சொத்துப் பறிகொடுத்திருக் கிறார்கள். இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் நம் கண்ணை வைத்துக்கொண்டு இவ்விஷயத்தைப் பார்க்கவேண்டும். இப்பிரச்சனை நம்முடைய சர்க்காரின் நெடு நாளைய பிரச்சனையாகும். இவ்விடுதலைப் பிரச்சனையைப் பற்றி இந்திய சர்க்கார் பிரஞ்சு சர்க்காருடன் நேரடியாக பேச்சு வார்த்தை நடத்த ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே நிபந்தனையின்றி உடனே நம்முடைய சர்க்காரோடு இப்பகுதிகளை ஐக்கியப்படுத்த வேண்டுமென்றும், இணைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த கோரிக்கையை இனிமேலும் மறுக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு அந்தப் பகுதிகள் இந்திய சர்க்காரின் கீழ் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற சக்தியானது அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. முன்பு இவ்வளவு கிளர்ச்சி

18th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

கிடையாது. இப்போது இக்கிளர்ச்சிக்கு நம் ராஜ்யத்திலிருக்கும் பல கட்சிகள் அதற்கு ஒத்துழைப்பு அளித்து வருகின்றனர். சர்க்கார் கட்சிகூட இதற்கு ஆதரவளிக்கிறது. ஆகையால் இன்று அவைகள் ஆதரவற்று நனித்தனியாக பிரிந்து ஒன்றுசேர காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் இடையில் பல சூழ்ச்சிகளும் அங்கு நடைபெற்று கொண்டு வருகின்றன. அந்த சூழ்ச்சிகளுக்கு நம் சர்க்கார் இடம் கொடுத்துவிடக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல பகுதிகளில் இப்போது தனி ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றது. இதிலே பிரஞ்சு சர்க்காரும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நம்முடைய இந்திய சர்க்காருக்கும் பொறுப்பில்லாமல் இருக்கிறது. நமக்கும், நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இந்தப் பகுதியைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற பொறுப்பு இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதிலே இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு சில சுயநல வாதி களும், மற்றவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு மக்களுக்கு குழப்பத்தையும், இன்னும் பலவித அட்டகாசச் செயல்களையும் செய்கிறார்கள். இதைத் தவிர இடைக்கால சர்க்கார் அமைக்கவும் முயற்சி நடந்து கொண்டே வரப்படுகிறதாம். இன்னும் அங்கு இந்த விடுதலைப் போராட்டம் அடங்கவில்லை. ஆகையால் பொதுநல பாதுகாப்பை கவனித்துக் கொள்வதும், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய விஷயங்களில் கவனமாக இருக்க வேண்டியதும் நம்முடைய சர்க்காரின் முக்கிய கடமையென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ நம்முடைய சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் அதுவல்லவே.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ என்னுடைய அபிப்பிராயம் நம்முடைய சர்க்காருக்கு அங்கு இடைக்கால சர்க்கார் அமைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதுதான். அதைத்தான் இங்கு வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். நேராக நம்முடைய ராஜ்யத்தோடு அந்தப் பகுதிகளை சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. அந்த பிரஞ்சுப் பகுதியில் நம் நாட்டுத் தமிழ் மக்களும், ஈழியான மக்களும் பெரும்பாலும் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றனர். அவர்கள் மேல் எங்களுக்கு அக்கறை யில்லை, அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்வது பெருந்தவருகும். அங்கு இன்னும் விடுதலைப் போராட்டம் நடந்து கொண்டு வருவதை நம்முடைய சர்க்கார் நன்கறியும். அதோடு அங்கு இந்த சூழ்நிலைகளை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு குழப்பமும், கிளர்ச்சியும், இடைக்கால சர்க்கார் அமைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருவதும் நம்முடைய சர்க்காருக்கு தெரியும். அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலோர் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணையவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதும் தெரியும். ஆகவே இந்த சூழ்நிலையில் கோரிக்கையை நிராகரிக்கக்கூடாது. பிரஞ்சு அதிகம் நம்முடைய நாட்டிலிருந்து, இந்த திட்டிலிருந்து வெளியேறி ஆகவேண்டும். மக்கள் ஜனநாயகம் அங்கு ஏற்பட வேண்டும். அந்த ராஜ்யம் நம் ராஜ்யத்தோடு இணையவேண்டும். அதற்கான சிபார்சை சென்னை சர்க்கார் இந்திய சர்க்காருக்கு உடனே தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதை நம்நாட்டுப் பிரஜைகளுக்கு உதவி செய்வதாகக் கருதவேண்டும். ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்குப் பதிலாக நம்முடைய சர்க்கார் சில விஷயங்களில் அவர்களிடம் அடக்குமுறையை கையாண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த விடுதலைப் போராட்டம் நடந்த காலத்திலே நமது சர்க்கார் போலீஸார்களைக்கொண்டு அங்கு அடக்குமுறை ஆட்சி நடத்தியிருப்பதோடு, இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் தடையுத்திரவைப் போட்டிருக்கின்றனர். இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட நம்முடைய வீரர்களையும் நம்முடைய போலிசே தாக்கியிருக்கின்றனர். இன்னும் என்னென்ன முறையில் அங்கு அடக்குமுறையை கையாண்டிருக்கின்றனர் என்பதெல்லாம் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கு நன்கு தெரியும். இவ்வாறு செய்ததற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து

[Sri M. Kalyanasundram] [18th May 1954]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடங்கியிருக்கப் பிரியப் படாமல், விடுதலைக் கிளர்ச்சி புரிவது தவறு? அதுவும் நம்முடைய சர்க்காரோடு சேருகிறோம் என்கிறார்களே அது தவறு? பிரஞ்சுப் போலிஷர் இந்திய எல்லைக்குள் புகுந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு அவர்கள் நம் எல்லைக்குள் புக வொட்டாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது நம்முடைய சர்க்காரின் கடமை. அவ்வாறு செய்யாதது நம்முடைய சர்க்காரின் கவனக்குறைவைத் தான், அக்கறை இல்லாததைத் தான் காட்டுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், குறிப்பாக சர்க்கார் கட்சியும் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான கடமையாகும். பிரெஞ்சுப் பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு சில கூட்டத்தார் இடைக் கால சர்க்காரை அமைத்துக்கொள்ள முயற்சிப்பதைத் தடுக்கவேண்டும். அவர்கள் ஏற்கனவே அங்குள்ள மக்களை மிகவும் இம்சித்துக் கொண்டு வருகின்றனர். தவிர நம் நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஒரு வண்டியை அனுப்பி, அத்துடன் துப்பாக்கி போன்ற ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு சென்று அந்த இடத்திலே மக்களை மிகவும் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறெல்லாம் செய்வது நம்முடைய சர்க்காருக்கும், நம் நாட்டுக்கும் சரியல்ல. ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் மன வேற்றுமை இருந்தாலும், இதுபோன்ற விஷயங்களில் கட்சி மனப்பான்மையே பாராட்டக் கூடாது. இன்றைக்கு இதுபோன்ற விஷயங்களில் அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ளே சுயநலம் பாராட்டக்கூடாது. எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து, பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தை இந்த மண்ணிலிருந்து விரட்டி யடிக்க தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுபட வேண்டுமென்று மறுபடியும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-30
a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Sir, we have expressed our opinion in unequivocal terms that these foreign pockets must merge with India and that they should not have separate existence in our present state of things. We are not going to achieve, nor have we the idea to achieve, our objective by marching our police or even by using other methods of direct intervention. Of course, we have our full sympathies for the people who have in their hearts the same feeling as we have. But there is a limit to our sympathies. We can have only moral sympathy. I am asking our Government to consider the problem that may arise because these pockets are within our State. We know, Sir, that even as a result of the Great War problems arose in different parts of the world which were not contemplated then and which are having even to-day their repercussions in other parts of the world. We oppose the separate existence of these pockets because they may prove a danger to us at any critical time. We must see that even when the foreign rule in these pockets disappear they should not remain as a source of danger to us afterwards. We can do this only by keeping a close watch on the development in these areas. Of course, we have been told that our Government have been taking all necessary and precautionary measures. We must see that no anarchy or lawlessness prevail in these areas, of course not by direct intervention. Otherwise, in a peaceful State if a certain pocket is there where lawlessness and violence prevail, it will have reactions on our own territory. We have had our experience how civil and even criminal justice was defeated because people escaped from one territory to another. Similar things

18th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

should not happen. That our security measures have not always proved effective has come out at the time of interpellations even in this House, as the Hon. Minister said that it is likely to happen. I wish that taking from the experience, even the slightest loopholes in our precautionary measures should be closed, so that while we maintain our policy of non-interference, we see that these unhealthy developments in these pockets which are ruled either by the people's representatives or by the French people themselves, should not react on our State."

***SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—**" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதுச்சேரியில் மூன்று லட்சம் மக்கள் எவ்வித கட்சி வேற்றுமையும் இன்றி பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப் பட வேண்டும். அந்தத் திட்டப் பிரதேசங்கள் இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக கடந்த சில நாட்களாக தீவிரமாகக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் 60 கிராமங்களுக்கு மேல் பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடிப்பிலிருந்து விடுபட்டு விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த கிராம மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு பிரஞ்சு சர்க்காருக்கு எதிராகவே வேறு ஒரு போட்டி சர்க்காரை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியப் பொருள்களான அரிசி, மண்ணெண்ணெய், விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் முதலியவைகள் வழங்குவதை பிரஞ்சு சர்க்கார் நிறுத்திவிட்டது. இந்திய யூனியன் சர்க்காரும் ஒப்பந்தத்தை மீறி அவர்களுக்கு உதவி எதுவும் செய்யமாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இன்றைக்கு அந்த கிராமங்களிலுள்ள நம் மக்கள்தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நம் தாயகத்தோடு இணைந்து இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய உதவிகளையாவது செய்ய நம் சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். அவர்கள் வெகு தீவிரமாக பிரஞ்சுப் போலீஸார்களை எல்லாம் விரட்டி அடித்து விட்டு இந்திய யூனியனோடு சேர்ந்துவிட்டதாக அறிவித்துவிட்டதோடு பிரஞ்சுக் கொடி பறந்த இடங்களிலெல்லாம் பாரத நாட்டு அசோக சக்கரம் பொறித்த தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட்டிருக்கிறார்கள். நெட்ப்பாக்கம் போன்ற 60 கிராமங்களில் அவர்கள் படும் கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. பிரஞ்சு இந்திய சர்க்காருக்கு எதிராகவே போட்டி சர்க்கார் ஏற்படுத்தி மக்களிடமிருந்து புது வரிபோட்டு வசூல் செய்து ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக நம் தாயகத்தோடு இணைத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கையை இந்திய சர்க்கார் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இனியும் காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு என் இந்த மாதிரியாக இந்திய சர்க்கார் காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது தான் புரியாமலிருக்கிறது. நெட்ப்பாக்கத்திலிருந்து போட்டி சர்க்கார் ஏற்பட்டபின் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையும் என்னிடமிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இன்பர்மேஷன் பிரோ கடி தம் என்னிடமிருக்கிறது. இந்த இரண்டின் பேப்பரும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதைப்பார்த்தால் இந்திய சர்க்கார் ரகசிய முறையில் இவர்களுக்கு உதவி வருகிறார்களோ என்று கூட எண்ண வேண்டியிருக்கிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" What the Central Government are attempting to do or doing, we cannot discuss on the floor of this House."

MR. SPEAKER :—" I too have told the hon. Members the same thing."

[Mr. Speaker]

[18th May 1954

“ நீங்கள் அந்த விஷயத்தை இங்கே சொல்லாதீர்கள். அது மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லவேண்டியது. கார்ப்பரேஷனில் சொல்லவேண்டிய விஷயம் கார்ப்பரேஷனில் சொல்லவேண்டும் ஜில்லா போர்டில் சொல்ல வேண்டிய விஷயம் ஜில்லா போர்டில் சொல்லவேண்டும். இங்கே சொல்லக் கூடியவற்றைத்தான் நீங்கள் இங்கே சொல்லலாம்.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ நான் அவ்வாறு உதவி செய்வதைப்பற்றி எதுவும் தவறு சொல்லவில்லை. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் பகிரங்கமாக அறிவித்து விட்டார்களானால் அதனால் எவ்வளவோ நன்மை மக்களுக்கு ஏற்படுமென்பதே என் எண்ணம்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் இதைப்பற்றி மேலும் பேசக்கூடாது. மண்ணெண்ணை வேண்டும். அது இல்லாது அவர்கள் தவிக்கிறார்கள் என் றெல்லாம் சொன்னீர்கள். அது சரியானதல்ல. நம்மிடம் போலீஸ் இருக்கிறது. நம் ராஜ்ய சம்பந்தமாக எதாவது தான் நீங்கள் சொல்லவேண்டும்.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ இந்த ஜனங்கள் எல்லாம் விடுதலை வீரர்கள். தாங்கள் விடுதலை அடைந்துவிட்டதாகவே அவர்கள் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை நம் சர்க்கார் அளித்ததாக வேண்டும். அங்கேயான மூன்று லட்சம் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது நம் சர்க்காருடைய முதல் பொருள் பாகும். இவர்கள் இனிமேல் திரும்பி புதுச்சேரிக்கும் போக முடியாது. போனால் பிரஞ்சு அரசாங்கம் இவர்களைப் பழிவாங்கிவிடும். ஆகவே அவர்கள் எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாக முன் வந்தாகவேண்டும்.

“ இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ் நிலையில் கட்சி வேறுபாடுகள் இன்றி எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர நமக்குள் சண்டை போட்டுக்கொள்ளக் கூடாது. திருபுவன கொடி யூர் விஷயமாக நான் முன்பே சொன்னேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை, காங்கிரஸ்காரர்களையும், சோஷலிஸ்டுக்காரர்களும் சேர்ந்து கொண்டு அங்கே கதகிமிருக்கிறார்கள். இதற்கு காங்கிரஸ் கமிட்டி வானிலேயை ஆட்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் வ. சுப்பையா அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்தேன். இது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். நமக்குள் கட்சிச் சண்டை போட்டுக்கொள்ளும் நேரமில்லை இது. பிரஞ்சு அரசாங்கத்தை முதலில் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு பிறகு வேண்டுமானால் இதில் கவனம் செலுத்தலாம். ஆகவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அந்தப் பிரதேசங்களை உடனடியாக இந்திய யூனியனோடு இணைத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்குமாறு மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഫ്രഞ്ചിസ്കോ പ്രദേശം

12-40
a.m.

SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഫ്രഞ്ചിന്റേയും പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിനടുത്തു കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗവണ്മെന്റിനെ സീട്ടിയായിട്ടും മറ്റു സംസ്ഥാന ഗവണ്മെന്റുകളെ അപ്പോഴായിട്ടു കൂട്ടിയായ ഒരു ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. പൊന്ദിച്ചേരി, കാരയൂർ, മാഹി ഈ മൂന്നു ഫ്രഞ്ച് പ്രദേശങ്ങളും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ്. അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതായ ഏതു സംഭവത്തിന്റേയും പ്രത്യാഘാതം ഈ സംസ്ഥാനത്തേയാണ് ബാധിക്കുന്നത്. അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്ന് ഞാൻ ഇവിടെ വിവരിച്ചു പ്രസംഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ ഇന്ത്യയോടു ചേരുകയാതും ഇന്ത്യൻ ജനതയുമായിച്ചേർന്നു കണക്കാക്കും ആഗ്രഹിക്കുന്നവനെക്കുറിച്ചു തർക്കമൊ സംഭവിയുണ്ട്. അതിനു വേണ്ടിയുള്ള പാർലമെന്റ ഒരു സമരം, ഡിമോസ്ട്രേഷനായ ഒരു സമരമാണ് ഇന്നു അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു കമ്മ്യൂണിക്കും ഫ്രഞ്ച് ഭരണത്തർന്നിനും ഇതിനകം വിമോചനമായിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അവിടങ്ങളിലെ ഫ്രഞ്ചിന്റേ ജനതയുടെ

18th May 1954] [Sri C. H. Kanaran]

മുഖിൽ ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. അവർ വിമോചനം നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ആ പ്രദേശങ്ങളെ ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറാണോ; അതാണ് പ്രശ്നം. അവരുടെ സാമാന്യ സമരത്തിന് നാം ഉത്തേജനവും സഹായവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നമുക്കെ പ്രധാനമന്ത്രി നേഹറുവിന്റെ പ്രസ്താവനകളും മറ്റും അവർക്ക് വളരെയധികം പ്രോത്സാഹനവും ആശയം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഏതു ഭരണത്തിൽനിന്ന് വിമോചനം നേടിയവർ ഉടൻതന്നെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനുമായി കൂടിച്ചേർന്ന് രാജാക്കന്മാർക്കു അഭിപ്രായപ്രാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ആ വിമോചനം കരസ്ഥമാക്കിയതിനു ശേഷം വല്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് അവർക്കു ജനങ്ങൾ ഇന്ന് അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വിമോചിത പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്രയോ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതും, വിദ്യാലയങ്ങളുടേയും, ഗവണ്മെന്റുടേയും ആരംഭങ്ങളുടേയും, ഗവണ്മെന്റുടേയും ഗവണ്മെന്റുടേയും; ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം മുടക്കം കൂടാതെ തുടർന്നു നടത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. അതു കൂടാതെ രാഷ്ട്രീയമായ വടനലികളും ഉണ്ട്. ആർ ഭരിക്കണം, എങ്ങനെ ഭരിക്കണം എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഭരണാധികാരത്തിനുവേണ്ടി പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരം ഇന്നു അവർക്കു നടക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ അവർക്കു ജനങ്ങളുടെ കാര്യം ഇന്ന് വളരെ പരുഷമല്ലെന്ന്. നെട്ടിപ്പാക്കുതു വീടുകൾക്ക് നീവയ്യുക, വസ്തുവകകൾ നശിപ്പിക്കുക, വസ്തുക്കൾ തുറവിനു തീർക്കുവാനുള്ള ഇഷ്ടിയിലുള്ള പലതും നടക്കുന്നതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. പ്രഞ്ചിന്ത്യാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതെന്നുള്ളതു് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളെ ഭയവിഹ്വലരാക്കിക്കൊണ്ടു് കഷ്ടകാലം തമ്മിൽ നടത്തുന്ന അധികാര വടനലിയിൽ ഇവിടത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിക്കും ഒരു പക്ഷെങ്ങനെ വിശദമാക്കാൻ ഈ അവസരം ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതു ഞാൻ വെറുതെ പറയുകയല്ല. എത്ര തെളിവുകൾ വേണമെങ്കിലും തരാൻ എനിക്കു സാധിക്കും. രമിഷ് നാട്ടു കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി പ്രഞ്ചിന്ത്യാ സമരത്തിന്നു പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ടു് പ്രദേശം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രഞ്ചിന്ത്യാ സമരത്തിൽ അവർ ഇടപെടുന്നുമുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം പ്രഞ്ചിന്ത്യയ്ക്കു് ജനങ്ങൾ ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിച്ചതു് വിമോചനം നേടിയവർക്കു അവരെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ പലിപ്പിക്കുമെന്നും കുട്ടം താമസംകൂടാതെതന്നെ അവർക്കു ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായിത്തീരാനുമാശയമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നു എന്താണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്? ഏറെയും ഭയനീയമായ ഒരു നിലയിലാണ് ഇന്നു അവർ കഴിയുന്നത്. ഇന്നു അവർക്കു സമുദ്ര കഴപ്പവും അനുജകത്വവുമാണ് നടക്കുന്നത്. വീടുകൾക്കു തീവയുന്നു. സ്ത്രീകളെപ്പോലും അസ്ത്രം ചെയ്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. വെടിമുളിനിറം ഫലമായി നല്ല ഇന്ത്യൻ പൊന്മുദർ ഭരണമണത്തിരിക്കുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്നു ഒരു ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടു്. വിമോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളെയെങ്കിലും ഉടനെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനോടു ചോജിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതാണ് അവർക്കു ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അതിനുവേണ്ടി ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെടണമെന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഏറ്റെൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I have not very much to contribute to this debate, because it is a very delicate matter and we have to treat this in a very delicate way. As far as these foreign pockets are concerned, they are under the jurisdiction of another independent Government. Whatever might be happening within that area is purely an internal affair in which either this State Government or the Government of India cannot legally or officially interfere. Therefore, the very many suggestions made by the hon. Members that we should give protection to the people living inside that pocket relate to a matter which is outside our jurisdiction. Unfortunately, if there is disorder or if there is confusion within that area, however much we may wish that there should be order within that area, there should be concerted acted within that area and all that, we cannot interfere in that matter. Whatever is happening in that area is purely

[Sri C. Subramaniam]

[18th May 1954]

an attempt of the people of that area for the purpose of overthrowing the foreign yoke. In their aspirations to overthrow the foreign yoke and in their struggle for freedom, we do not conceal our sympathy, but beyond that as Government we cannot go. That is the real difficulty in the matter and if hon. Members should imagine that either this Government or the Government of India are interfering with the affairs of those people, I want to disillusion them. About the other suggestions that there is an interim Government functioning there, somebody has appointed himself as Governor or Minister, we have nothing to do with that as a Government. If something happens later on because of the negotiations that are being carried on between the French Government and the Government of India and if those pockets are handed over to India, as they are bound to be handed over sometime or other and that is the hope expressed by our Prime Minister also, then the question will arise as to how to administer that area and how and who should be recognised as the accredited representatives of the people and all that. Till then, we as a Government are interested in the matter only as interested and sympathetic spectators. I would therefore request the hon. Members not to go with the impression that neither the Central Government or the State Government can do anything with reference to what is happening in those foreign pockets. They are outside our jurisdiction. This is the only thing which I want to tell the hon. Members now. Whatever questions they may put later on and whatever debate they want to have in this House, they will have to confine their remarks keeping these points in view. Unless we recognise this, we will be creating complications as far as our foreign relations are concerned. This is all I have to say on this occasion."

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 8 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.